

1. Ach, milý Pane

1. Ach, milý Pane, v tomto smutnom čase, keď srdce kvíli, slzia oči naše, skloň sa k nám v láske, vid' naše úzkosti, poteš v žalosti.

2. Pred mocou smrti slabí sa cítim,/ buď pri nás,
Kriste, úprimne prosíme,/ potešuj smutných, slabých podopieraj,/ slzy zotieraj.

3. Ježiši, Teba keď pri sebe máme,/ hriechu a smrti
sa už neľakáme:/ v údolí temnom predsa nie sme sami,/ keď Ty si s nami.

4. Aj Ty si umrel, za Tebou plakali,/ aj Tvoje mŕtve
telo pochovali,/ však Otec Tvoj Ťa vzkriesil v určený čas: / On vzkriesi aj nás!

5. Preto nám v smrti svieti svetlo viery:/ večne neumrie ten, kto v Teba verí! / V istote tejto útechu vidíme,/ keď sa lúčime.

5. Nuž, s nádejou sa rozlúčme v pokoji,/ Nám láska
Božia rany srdca zhojí,/ zosnulých v Pánu vzbudí v posledný čas/ archanjelov hlas.

2. Dopraj mi s Tebou prebývať

1. Dopraj mi s Tebou prebývať, Kriste
Ježiši, radovať sa večne s Tebou v nebeskej ríši, v nebeskej ríši.

2. Ty si Pán, Syn Boží svätý,/ Vykupiteľ môj,/ a ja,
nehodný a hriešny,/:služobník som Tvoj.:/

3. Vždy, keď o Tebe rozjímam,/ cítim v srdci
žiaľ,/ že som ťa pre svetskú márnosť/: nie vždy miloval.:/

4. Ty si nad všetky poklady,/ čo sú na svete,/ ja len
v Tebe, Ježiši, mám/: poklad v živote. :/

5. Nadarmo ma k sebe vábi, / priťahuje svet, / väčšej
slávy, spokojnosti/: mimo Teba niet.:/

6. Amen, amen, drahý Pane,/ ved' ma k večnosti,/

aby som s Tebou prebýval /: v stálej radosti. :/

3. Ježiša neopustím

1. Ježiša neopustím lebo On seba samého dal za množstvo mojich vín, chcem sa mocne držať Jeho, On žije, žiť budem s Ním, Ježiša neopustím.

2. Nikdy Ho neopustím,/ dokiaľ som na tejto zemi,
čokoľvek chcem a činím,/ vo všetkom On blízko je
mi,/ vo dne, v noci Naň myslím,/ Ježiša neopustím.

3. Ani keď zrak pominie,/ sluch, hmat i chuť keď pre-
stane,/ alebo ma zastihne/ sveta tohto skonanie
a dych smrti pocítim,/ Ježiša neopustím.

4. Keď Ježiša svojho mám,/ čo ma s Otcom v nebi
zmieril,/ o nič iného nedbám,/ len aby som v Neho
veril./ S Ním na súde obstoím,/ Ježiša neopustím.

5. Ježiša neopustím,/ verím, že sa tom dostanem,
kde sú všetci verní s Ním,/ a v sláve Jeho zastanem,
/tvárou v tvár Ho uvidím,/ Ježiša neopustím.

6. Ježiša neopustím,/ naveky pri Ňom zostanem,/ On
je prameňom živých,/ i ja z neho piť dostanem/
a smäd duše zahasím,/ Ježiša neopustím.

4. Ach, môj drahý Kriste Pane

1. Ach, môj drahý Kriste Pane
v Tebe všetci spásu máme.

V Teba dúfam, Teba hľadám,
v Tebe všetku nádej skladám,
srdcu len Ty, drahý Kriste,

dáš pravú radosť zaiste,
veď len Tvoja láska čistá
verným vešný život chystá.

2. Synu Boží, iba Ty si/ naša pomoc v každom kríži.
/Bud' Ti česť a večná chvála / za to, čo mám v Tebe
dala / Božia milosť k spásu našej,/ bol daný si smrti
ťažkej,/ potom vstal si slávne z mŕtvych/ na spase-
nie všetkých verných.

3. Pane, čistej lásky plný, / Potešiteľ duší verný,
verím tomu, verím cele, že aj ja v tom slávnom tele
/ako Ty tiež z mŕtvych vstanem,/ slávy účastným sa
stanem,/ Teba, Spasiteľa, uzriem / a na veky s Tebou
budem.

5. Keď Pán Ježiš k súdu príde

Mel.: Blahoslavený človek je

1. Keď Pán Ježiš k súdu príde,
všetkých ľudí súdiť bude,
jedni budú pozhnaní
a tí druhí odsúdení.

2. Tým, čo hladných nasýtili / a nemocných potešili,
/ čo zaodiali biedneho, / navštívili väzneného.

3. Kráľovstvo je pripravené, / Kristom Pánom zasľú-
bené, / lebo tým Jemu slúžili, / keď bližným dobre či-
nili.

4. Ale tí, čo od biedneho, / väzneného, nemocného/
bezcitne sa odvrátili / a k nemu sa nepriznali,

5. tí pôjdu do zatratenia, / večného ohňa, súženia, / bo
bližným pomôcť nechceli, / a tým aj Pána zapreli.

6. Ó Ježiši, Pane milý, / daj, aby sme v každej chvíli

/ Tvoj súd na pamäti mali,/ vieru skutkom dokázali.

7. Odpusť naše neprávosti / a daruj spásu v milosti,
nech nás minie večný plameň,/ zmiluj sa nad nami.
Amen.

6. Ó, Bože, v láske bohatý

Mel.: Ježiši, drahý poklad môj

1. Ó, Bože, v láske bohatý,
si svätý, Bože, presvätý,
v zármutku sa Ti oddávam,
si potešením mojím sám.
Ó, Bože môj, ó, Bože môj.

2. Ty, Otče, všetkých si stvoril,/ by každý Tebou tr-
val, žil./ A milosť Tvoje svätá je,/ svet celý múdro
spravuje./ Ó, Bože môj, ó, Bože môj.

3. Synu, Kriste, milý Pane!/ Vyznávam: nech sa
vždy stane/ Tvoje vôľa, svätá, dobrá,/ tiež to každá
duša pozná.../ Ó, Bože môj, ó, Bože môj.

4. Duch Svätý, Radca môj verný,/ dar Tvojej útechy
je mi/ s' a vánok v slnka páľave,/ čo hojí rany boľavé.
Ó, Bože môj, ó, Bože môj.

5. Ó, Bože, v daroch bohatý,/ si svätý, Pane, presvä-
tý./ I v smútku sa Ti koríme,/ že zmiluješ sa, verí-
me./ Ó, Bože náš, ó, Bože náš.

7. Ach, poteš, Pane, smutní sme

1. Ach, poteš, Pane, smutní sme, keď
s bratom sa dnes lúčime, čo k sebe teraz
pozval si do večnej vlasti z časnos-
ti, teš, ul' av žiale, bolesti.

2. Teš, Pane, všetkých smútiacich,/ že každá v Teba
veriaci,/ hoc umrel, bude večne žiť/ a s anjelmi Ťa
spolu ctíť,/ v nebeskej sláve velebiť.

3. Teš, Pane, nás tou nádejou,/ že verní žijú tam
s Tebou,/ a s nimi aj my budeme,/ ak vo viere tu ži-
jeme,/ hoc telo klesne do zeme.

4. Teš nás a sily pridávaj,/ čo žiadaš, plniť pomáhaj,
/ žiť v láske, pravej zbožnosti,/ by všetci po tej čas-
nosti/ sme s Tebou boli v radosti.

8. Bože svätý, Tvoja moc

Mel.: Skala vekov, Tvoje skrýš

1. Bože svätý, Tvoja moc presvie-
ti aj tmavú noc! Obzor smútkom
potmavel, smrť zobrala srdca
diel, slzy lásky perly sú,
k Tebe vzdychy vynesú.

2. Do srdc našich trpký žiaľ,/ semä bôľu rozosial!/
Skončila sa jedna púť,/ nemôžeme zabudnúť/ dotyky
rúk, očí svit,/ pretrhla šťastia niť.

3. Ježiš Kristus, Spasiteľ,/ vyšiel z hrobu v tretí deň!
/ On je pravdou, cestou tam,/ kde pripravil spásy
chrám,/ tam sa verní stretneme,/ keď vstaneme zo zeme.

9. Aj keď nás smrť zarmucuje

Mel.: Srdce čisté stvor mi, Pane

1. Aj keď nás smrť zarmucuje,
v tom je naša útecha,
že Pán Ježiš obživuje,
zahynúť nás nenechá.
Máme Pána láskavého
a my vieme, že sme Jeho
či v živote, či smrti.

2. Pánovi sme! Z Jeho rúk nás/ vytrhnúť nik nemôže,
/ aj keď príde odchodu čas,/ On je s nami a môže/
dať nám zo svojej milosti/ nový život vo večnosti,/
ak tu v Neho veríme.

3. Aj keď nás smrť rozdeľuje,/ k Ježišovi prídeme,
tam, kde večne On kraluje,/ tvárou v tvár Ho uzrie-
me./ Táto nádej, táto viera/ slzy z očí nech zotiera/
zarmútených, plačúcim.

4. Potešme sa teda v smútku/ aj pri tomto lúčení/
Pánovi sme – a On v skutku / žiaľ na radosť premení!
/ On, čo umrel i z mŕtvych vstal,/ večný život ver-
ným získal,/ vďaku za to vzdajme Mu!

10. Ó, zmiluj sa! Ty si spása

Mel.: Ach, môj Bože, kto pomôže

1. Ó, zmiluj sa! Ty si spása,
keď blíži sa môj koniec.
Buď pri mne sám! Tú nádej mám,
že dáš mi slávy veniec.

2. Až posledný/ dych smrti zlý/ tmou bude zraku
môjmu,/ nech vznesie sa/ tam v nebesá/ môj duch
až k trónu Tvojmu.

3. Pán láskavý,/ hlas Tvoj vraví: / Kto verí vo mňa
stále,/ ten neumrie,/ nezahynie,/ žiť bude v mojej
sláve.

4. Lúč v temnosti/ sám, Pane, si,/ len Ty a Tvoje slo-
vo/ v čas lúčenia/ dost' sily dá/ dôjst' až vo večný do-
mov.

5. Pán a Boh môj,/ vždy pri mne stoj,/ chcem žiť vo
viere pravej,/ až smrti tieň/ môj skončí deň,/ daj vi-
dieť Teba v sláve.

11. Dozreli k žatve

Mel.: Verím to pevne

1. Dozreli k žatve plody našej
zeme, čo sme zasiali,
v tomto čase žneme: Nuž, zbožne
žime, a by sme tam žali,
čo sme tu siali.

2. Skosení smrťou/ všetci uvädeme,/ v hrob klesnú
telá/ a my odídeme,/ kde máme s Pánom/ radosť po-
znat' stálu,/ vzdávať Mu chválu.

3. Kúkoľ však spália,/ bude vyhubený,/ ten, kto sa
kajá,/ bude zachránený,/ kajúci idú/ do nebeskej
vlasti,/ kde niet viac strasti.

4. Daj, Bože, nech my/ ako ten klas zrelý,/ s vierou
aj činmi/ spočinieme v cieli,/ z Kristovej lásky/
v Tvojej obilnici,/ vo večnej ríši.

12. Čo sa toľko staráme

1. Čo sa toľko staráme
a v žiali trápime?
Stálosti tu nemáme,
raz umrieť musíme;
matky aj otcovia, i všetci predkovia,

čo pred nami niekdy žili,
kamže sa podeli? Hľa, odísť mu-
seli, s'aby tu ani neboli!

2. Ten istý cieľ na zemi/ človeku hriešnemu/ každému
je určený,/ starému, mladému:/ kto žije na svete,/ v zre-
losti či v kvete,/ v určenom čase skonáva,/ neochráni
hodnosť,/ ni veľká dôstojnosť/ z moci smrti a jej práva.

3. Nuž pokiaľ čas milosti/ v tomto svete máme,/ ľu-
tujme neprávosti/ a k Bohu zvolajme:/ láskavý Otče
náš,/ zavaruj mocne nás/ od všetkého zla v každá
čas,/ zmiluj sa nad nami,/ hriešnymi dieťkami,/ od-
pusť nám viny a spas nás!

13. Pane môj, chcem byť Tvoj

1. Pane môj, chcem byť Tvoj, dokiaľ ži-
jem. I keď zomriem, Tvoj chcem byť,
v Tvojom večnom meste žiť,
veď len Teba ja milujem.

2. Pre svoje krvavé drahé rany,/ pre obeť, čos' prinie-
sol,/ keď som v hriechoch bol klesol,/ v nebeské ma
prijmi stany!

3. Nádej mám a dúfam v zasľúbenie,/ že s pokáním
kto príde,/ zavrnutý nebude,/ dáš mu hriechov od-
pustenie.

4. Ježiši, najvyšší poklad z neba,/ nech raz v Tvojej
smiem sláve/ k Tvojej cti a oslave/ zvelebovať vd'ač-
ne Teba!

5. Pri mne stoj, keď hej svoj raz dokonám,/ a keď bu-
de koniec múk,/ do svojich ma prijmi rúk,/ nech vo
viere v Teba skonám!

14. Potrebné je vždy premýšľať

1. Potrebné je vždy premýšľať
o tom, ako bude
v budúcnosti. Potom,
keď náš čas uplynie,
život sa pomíne.

2. Oddávna už predsa je nám známe,/ že na svete
Stálosti nemáme,/ poddané márnosti/ sú jeho radosti.

3. Preto lepšie svedomie je čisté/ ako svetské rozko-
še neisté,/ kto si ho zachová/ má radosť, čo trvá.

4. A tak dokiaľ je tu čas milosti,/ zanechajme hriechy, neprávosti,/ ich žiadosť sa stratí/ a ich čas sa kráti.

5. Nuž, nemeškaj, ani neodkladaj,/ človeče, včas na pokánie sa daj,/ môže prísť hneď zrána/ smrť zlá, nečakaná.

6. Hoc by si tu žil aj rokov veľa,/ každý dôjde raz do svojho cieľa,/ každý zomrieť musí,/ každý smrť okúsi.

7. Svet pomíne i márnosti jeho,/ tak prv, než Boh odvolá nás z neho,/ Jemu verne slúžme,/ po večnosti túžme.

15. Čože raz prinesiem

Mel.: Kde si, môj premilý

1. Čože raz prinesiem pred svojho
Pána, čože Mu odovzdám,
keď povolá ma? Ako sa
s Ním stretnem zatratený,
či večne nebudem odsúdený?

2. Akože zúčtujem, čo preukážem,/ keď ako slnka
lúč zapadne môj deň,/ keď prejdem údolím smrti
temným/ k príbytkom od Pána pripraveným?

3. Kajúčne pristúpim s pokorou prosbou,/ zmiluj sa,
Kriste môj, maj ľútosť so mnou,/ na Tvoje zásluhy sa
spolieham,/ istotu spasenia v Tebe len mám.

16. Dobre koná ten, kto pozná

Mel.: Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Dobre koná ten, kto pozná
ako má v Boha dúfať,
kto Ježiša pridŕža sa,
vždy s Ním bude prebývať,
preto v Tebe v každej dobe,
Kriste, nádeje skladám,
potešenie a spasenie,
živý, mŕtvy v Tebe mám.

2. Nech proti mne ľstivo, silne/ diabol, svet sa oborí,
/ môj Boh a Pán najlepšie sám/ nepriateľov pokorí./
Keď mám Teba blízko seba,/ milosť Ducha Svätého,
/ nebojím sa, nedesím sa/ smrti ni diabla zlého.

3. Vždy sa teším, pevne verím,/ že mi to dáš z mi-
losti,/ by som s Tebou vierou pravou/ spojený, žil
v radosť./ Daj mi srdce nové vrúce,/ dušu i telo mi
chráň,/ po časnosti vo večnosti/ nech pri Tebe pre-
bývam.

17. Hospodin sám je Pastier môj

1. Hospodin sám je Pastier môj, vyznávam,
tak nedostatku viac sa neobávam:
Vodí tam, kde pastva zelená sa,
k osviežujúcim vodám ma privádza,
pre svoje meno dušu občerstvuje,
na cestu pravdy kroky usmerňuje.

2. Hoc by aj temným údolím som kráčaľ/ a smrti hrô-
zy, úzkosti som znášal,/ keď Ty si so mnou, nebojím
sa zlého,/ palica, prút Tvoj tešia ma slabého,/ stôľ
prestieraš mi svojou božskou rukou/ priamo pred
tvárou mojich protivníkov.

3. Ty olejom mi hlavu pomazávaš,/ môj kalich plniš
a mňa sa zastávaš./ Len dobrota a milosť bude ďalej
/ v živote mojom sprevádzať ma stále/ a budem v do-
me svojho Boha bývať,/ dnes naveky Jeho meno vzývať.

18. Len do Tvojich rúk, Spasiteľu

Mel.: Ach, Bože, vyslyš moje vzdychy

1. Len do Tvojich rúk, Spasiteľu
milý, chcem ducha oddať
v tej poslednej chvíli: Ach,
prijmi ma, Ty jediná nádej,
keď život ku koncu sa schýľi.

2. Láskový Pane, Tvoje ruky sväté/ na kríži za mňa
boli rozopäté,/ pre mňa si žil, mňa vykúpil,/ pripra-
vil miesto vo večnom živote.

3. Len Tvoje ruky, Kriste, ma zachránia,/ zodvihnú
z prachu do večného rána,/ až raz stmie sa, neopust'
ma,/ Ty moja pevná nádej zmŕtvychvstania!

19. Mysli na súd, lebo je istý

Mel.: Kto pozná čas, keď dokonat' mám

1. Mysli na sú, lebo je istý,/ sú Boží, čo raz nastane,

keď Pán príde, jak Písmo istí, a keď nebo slávou vzplanie,
by si došiel zmilovania,/ daj sa na cestu pokánia.

2. Mysli na súd, Sudca je prísny,/ nuž vždy proti
hriechu bojuj,/ a keď aj stojíš, nebuď pyšný,/ dbaj
s bázňou o spásu svoju,/ z činov i slova každého/
vydáš počet dňa súdneho.

3. Mysli na súd času každého,/ nečakane tvoj Pán
príde,/ priprav si lampu bdenia svojho,/ o polnoci
Ženích vyjde,/ ak zdriemneš, dvere zatvorí/ a nikto
ich neotvorí.

4. Mysli na súd aj v pokušení,/ keď diabol a svet
chcú ťa zviest',/ aby si nebol premožený,/ neprivolal
na seba trest,/ súd Pánov nech od každého/ odradí ťa
činu zlého.

5. Mysli na sú, keď žiješ v šťastí,/ ochotne biedu od-
straňuj,/ skloň sa k tým, ktorí sú v nešťastí,/ zverené
hrivny zveľaďuj. Kto veľa prijal, od toho/ požadovať
budú mnoho.

6. Mysli na súd pri smrti časej,/ zmier s blíznymi sa
svojimi,/ aby si skonat' mohol šťastne,/ a so všetký-
mi vernými/ v sláve Otca nebeského/ pokoja došiel večného.

20. Ja viem, že žije Ježiš môj

1. Ja vie, že žije Ježiš môj,
veľkej radosti je to zdroj!
On žije, hoci mŕtvy bol,
vstal z hrobu a smrť premohol.

2. On žije, i ja budem žiť,/ hriechy mi ráčil krvou
zmyť./ Viedie ma cestou časnosti/ a dáva nádej večnosti.

3. On žije, so mnou zostáva,/ v Ňom svetlo pravdy
poznávam./ Svieti mi v celom živote,/ chráni ma
v svojej добрote.

4. On žije, Strážcom je mojím,/ s Ním v každej búr-
ke obstoím./ Úzkosti srdca ma zbaví,/ v súžení,
križi uľaví.

5. On žije, verím len v Neho,/ nebudem dúfať
v iného./ Ja viem, že žije Ježiš môj,/ stálej radosti
Oj je zdroj.

21. Kde si, môj premilý

1. Kde si, môj premilý Ježiši
Kriste, a kde Ťa hľadať mám,
na ktorom mieste? Zaskvej sa
v temnote, veď si jasný,
bez Teba žiť nechcem, veď si krásny.
2. Ježiši, po Tebe úprimne túžim,/ bez Teba mám iba
zármutok v duši,/ najdrahší Poklad môj, vráť sa ku
mne,/ potešuj zomdlené srdce smutné.
3. Dokiaľ Ťa nenájdem, budem Ťa hľadať,/ ku Tebe
dňom-nocou úprimne volať:/ Ukáž sa, Ježiši, mne
smutnému,/ útechu do srdca vlej hriešnemu.
4. Ak Teba nenájdem, môj drahý Kriste,/ naveky za-
hyniem, to je viem iste./ Príd', drahý Ježiši, vytúže-
ný,/ ukáž sa, zmiluj sa, pomôžže mi.
5. S Tebou chcem, Ježiši, prebývať stále,/ bez Teba
nemôžem v svete žiť ďalej,/ bez Teba môj život már-
ny beh je,/ s Tebou, môj Ježiši, smrť sláva je.
6. Kamkoľvek Ty pôjdeš, za Tebou pôjdem,/ Teba sa
naveky pridržať budem,/ keď Teba mať budem, naj-
drahší Host',/ nech iné nič nemám, to je mi dost'.

22. Ja sa lúčim už s vami

Mel.: Otče náš, milý Pane

1. Ja sa lúčim už s vami dnes,
priatelia pre milí,
do Božej váš ochrany od-
dávam v tejto chvíli:
Stíšte nárek bolestný, ten
prejav smútku, žiaľu verte, že tam
v radosti žiť máme s Pánom spolu.
2. Verte v Pána Ježiša,/ On vám dá večnú spásu, pri
Ňom máte tešiť sa/ tam v ríši svetla, jasu. On je
vodcom do slávy,/ On vedie Božie dietky,/ verným
sudca láskavý,/ keď príde súdiť všetkých.
3. V pravej viere stojte vždy/ a v láske, cnosti žite,/
Pánu Bohu k sláve, cti,/ tak svojim blíznym svieťte;
/ keď sa skončí vaša púť/ v pozemskej, časnej vlasti,
/tíško máte spočinúť,/ nepoznať žiadnych strastí.

4. Pomáhaj nám, Pane náš,/ zniest' trápenia na zemi:
/nemoc, slabosť, každú tiaž,/ a daj tým, čo sú verní,
/ veniec spravodlivosti. / Po tejto časnej púti/ prijmi
nás do radosti,/ kde už nič nezarmúti.

23. Žije Ježiš, môj život

Mel.: Ježiša neopustím

1. Žije Ježiš, môj život,
moja nádej a spasenie!
O tom mám mnoho istôt,
akýže žiaľ a trápenie
mohla by mi spôsobiť
istá smrť, čo musí prísť?

2. Žije Ježiš, môj Boh, Pán/ v sláve budem s Ním
večne žiť,/ tam budem, kde On je sám,/ čo sa mám
báť, čoho desiť? Kde je Hlava, tam je úd,/ nemám
na to zabudnúť.

3. V zväzku pevnej nádeje/ jedno som s Ním, s cir-
kvi Hlavou,/ verím, stále so mnou je,/ držím sa Ho
vierou pravou,/ mňa smrť, ani svet celý/ od Neho ne-
oddeli!

4. Nastane čas, že umriem,/ musím sa do prachu vrá-
tiť,/ ale On ma, dobre viem,/ má moc slávne z mŕt-
vych vzkriesiť,/ aby som s Ním v radosti/ prebýval
vo večnosti.

24. Duchu Svätý, obdar nás

Mel.: Kráľ večný, nás požehnaj

1. Duchu Svätý, obdar nás
darom pravdy živej,
aby každý videl jas
viery v skutkoch činnej,
ktorá má nám osvietiť
temno vlastni zemskej,
a zvlášť to, kde máme prísť,
miesto spásy večnej.

2. Posvätiť, vyslyš nás,/ posväť vôľu našu,/ nech
nesieme v každý čas/ cnostných plodov krásu:/ lás-
ky, pravdy, dôvery,/ spoločenstva ctného,/ zmuži-
losti, pokory,/ srdca úprimného.

3. Utešiteľ, sluchu praj/ našim bôľným vzdychom,/ skleslým srdciam pridávaj/ nádej v čase smutnom,/ uč nás v Boha verného,/ čo vždy dobre mieni, / dúfať, čakať na Neho,/ aj keď divne činí.

4. Daj aj v ten čas najťažší,/ nech je duša smelá,/ a keď smrť sa priblíži,/ nech duch z nášho tela/ podľa sľubu Božieho/ príde k večným stanom,/ do radosťi večného/ prebývania s Pánom.

25. Je uložené umrieť všetkým

Mel.: Ach, Bože, vyslyš moje vzdychy

1. Je uložené umrieť všetkým
ľuďom a pred posledným
zastať Božím súdom. Na
to dbajme, pamätajme a
chystajme sa na stretnutie s Pánom.

2. Nič zo sveta si tam neodnesieme,/ sme ako tieň
a bezcenný prach zeme./ Po boji tom, keď príde
skon,/ kież v pevnej viere v Ježiša umrieme.

3. Za nami pôjdu všetky naši činy,/ či sme tu nimi
vieru dosvedčili./ Čas kráti sa a odplata/ u Pána, On
je sudca spravodlivý.

4. Kým, Pane, trvá náš čas putovania,/ k sebe nás ob-
ráť, ku slzám pokánia./ Keď príde súd, nás neodsúď,
/ zaodej rúchom svojho zmilovania.

26. Kristus Pán riekol, keď skonával

Mel.: Kto pozná čas, keď dokonat' mám

1. Kristus Pán riekol, keď sko-
nával: Bože, prečoš' ma opustil?
Po všetkom, keď už hlavu
skláňal, poručil ducha Otcovi,
vidiac, že Ho neopustí
v tej bolestnej chvíli smrti.

2. Neopušť ma, Bože, v živote,/ dopraj mi, čo potre-
bujem,/ nevydaj ma hladu, nahote,/ nech Teba chvá-
lim deň čo deň,/ čo Tvoja milosť mi dáva,/ na tom
nech srdce pristáva.

3. Neopušť ma v tom pokušení,/ do ktorého svet

uviesť chce,/ nech nie som hriechom premožený,/ lež odolám mu víťazne,/ tak česť a dobré svedomie/ si zachovám bezúhonné.

4. Neopust' ma v nijakom kríži,/ v žiadnej biede a ťažkosti,/ keď nejedna úzkosť ma súži,/ strápené srdce bolesti,/ a hoci ma kríž môj desí,/ Tvoj nech ma, Pane, poteší.

5. Neopust' ma aj pri skonaní,/ keď ma obkľúči smrti noc,/ svojou mocou v tom bojuvaní/ zlom a znič hroznej smrti moc,/ pre Syna svojho zásluhy/ blažené miesto daruj mi.

6. Tak Tebe, Bože, večnú chválu/ budem aj s chórmí anjelov/ spievať za milosť neskonalú,/ velebiť piesňou oslavnou,/ že si ma Ty neopustil/ ani ťažkej chvíli smrti.

27. Ja som pre večnosť narodený

Mel.: Márnosť vo svete, samá márnosť

1. Ja som pre večnosť narodený
a v lepšom svete raz žiť mám,
nebude život môj zničený, aj
keď sa tela zborí stan,
nie som tu iba pre časnosť,
určený som aj pre večnosť.

2. Však láska Božia ma stvorila/ k vyššej radosti
a slasti,/ a do srdca môjho vložila/ túžbu po nebeskej vlasti,/ a Boh nám žiaden cit lživý/ nevštepil, On je pravdivý.

3. Či môže Pán Boh činiť ináč?/ Či nie je pravda u Neho?/ Či verných svojich nečuje plač,/ a či ich nezbaví zlého?/ Chcem v tej nádeji stále žiť,/ že viera musí zvíťaziť.

4. Žije Ježiš! Kto ma zatratí?/ On mi získal nesmrteľnosť./ On z hrdla smrti ma vychvátí/ a udelí večnú radosť,/ v ktorej raz Ním oslávený/ budem, už večne spasený.

28. Skala vekov, Tvoja skrýš

1. Skala vekov, Tvoja skrýš ukry
ma a srdce stíš! Vnor ma v svätej
krvi zdroj, rany po hriechoch mi
zhoj. Príd' mi, Kriste, na pomoc,
odpusť hriech, znič jeho moc.

2. Čo mi nárek pomôže?/ Ty pomôž mi, ó, Bože!/ Ty
riadiš žitíu môjho púť;/ tak nemusím zahynúť./ Ne-
viem kade, neviem kam;/ ku Tebe sa utiekam.

3. Prázdne ruky vystieram,/ oči na kríž upieram./ Na
hý som, mne rúcho daj,/ bezmocnému pomáhaj!/
Vrúcny prosieb počuj hlas,/ Spasiteľa, spas ma, spas.

4. Až mi biely smrti mráz/ zavrie oči pre svet raz,/
daj, nech otvoria sa tam,/ kde Ty súdiť budeš sám./
Skala vekov, Tvoja skrýš/ ukry ma a srdce stíš!

29. Príroda zo sna vstáva

Mel.: Dobrý boj som na svete

1. Príroda zo sna vstáva, pole sa u-
smieva, tá chvíľa je radostná,
les spevom ožíva: Tak sa k nám jar navracia
zas k letu novému, čo živé je,
teší sa času ľúbeznému.

2. K nám však cestu zármutok/ aj z jari si nájde,/
vznáša bolesť a smútok/ do srdc ľudí všade,/ lebo
v každom čase žne/ smrť tá nečakaná,/ ale ne ňou
mocnejšie/ znie hlas nášho Pána.

3. Tu sa rýchlo čas mení/ v leto, jeseň, zimu,/ v ne-
bi však bez premeny/ iba slasť nevinnú/ všetci verní
už majú/ v novej Božej vlasti,/ kde večne dosahujú/
stav dokonalosti.

4. Kriste, udeľ všetkým nám/ dary Ducha svojho,/
aby nás zachovával/ v bázni mena Tvojho,/ smrti zi-
ma keď minie,/ daruj život, spásu,/ tam, kde všetci
uzrieme/ jari večnej krásu.

30. Ježiši, drahý poklad môj

1. Ježiši, drahý poklad môj,
spasenia môjho základ, zdroj;
po Tebe túžim úprimne:
Zjav sa mi, Pane, buď pri mne!
Ó, Ježiši, ó Ježiši!

2. Prosím Ťa na stotisíckrát,/ ach Pane, ku mne sa obráť,/ by si ma v smútku potešil/ a z trápenia vyslobodil,/ ó, Ježiši, ó, Ježiši!

3. Nič nie je drahšie na svete/ na Tvoje meno presväté./ Keď v Tebe drahý poklad mám,/ márnosti sveta nežiadam,/ ó, Ježiši, ó, Ježiši!

4. Keď si na Teba spomínam,/ o Tvojom mene rozjímam,/ duch môj pre veľkú radosť/ prežíva pravú blaženosť. Ó, Ježiši, ó, Ježiši!

5. Rozpaľuj mi láskou srdce,/ nech Ťa miluje vždy viacej,/ keď umriem, nech k Tebe prídem a naveky s Tebou budem,/ ó, Ježiši, ó, Ježiši!

31. Ježiši, ako chceš

1. Ježiši, ako chceš daj aj mne vždycky tak chcieť v živote, v súžení, aj keď budem mať umrieť, nech Tvoja vôľa len plní sa vždy i dnes, Tvoj som živý, mŕtvy, Ježiši, ako chceš.

2. Ježiši, ako chceš,/ daj nech môj život stále/ vo všetkom smeruje/ len k Tvojej cti a chvále,/ si Prorok, Kňaz i Kráľ,/ ja hriešny som – to vieš,/ očisť moje srdce,/ Ježiši, ako chceš.

3. Ježiši, ako chceš,/ ak ma aj kríž navštívi,/ daj, nech ho znášať viem/ tichý a trpezlivý,/ viem, že len láskavo/ diety svoje tresceš,/ nuž trestaj, ak treba,/ Ježiši, ako chceš.

4. Ježiši, ako chceš,/ ak máš dopustiť na mňa/ chorobu, daj mi v nej/ niest' tíško ťarchu jarma,/ si lekár, čo tešíš/ aj čo uzdravuješ,/ Tvoj som zdravý, chorý, / Ježiši, ako chceš.

5. Ježiši, ako chceš,/ smrť ma nemôže minúť,/ viem však, že Ty nedáš/ naveky mi zahynúť,/ veď Ty ma aj v smrti/ v svojich ranách skryješ,/ tak s nádejou umriem,/ Ježiši, ako chceš.

32. Kde si, môj Ježiši, láska moja

1. Kde si, môj Ježiši, láska moja, láska moja, hľadám Ťa, daj srdcu dar pokoja, dar pokoja.

Refr: Ó, Ježiši môj, ó, Ježiši
môj, v úzkosti a biede
sám pri mne stoj!

2. Potupený hriechom si nezúfam, si nezúfam,/ Ježiši
môj, v Teba pevne dúfam, pevne dúfam.

Refr.:

3. Boh trestať nás môže za zlé činy, za zlé činy./
Kristus smrťou splatil naše viny, naše viny.

Refr.:

4. Kriste, keď diabol ma zvádza k zlému, zvádza
k zlému,/ láskavo pomáhaj mne hriešnemu, mne
hriešnemu.

Refr.:

5. K hriechom svojim všetkým sa priznávam, sa pri-
znávam,/ zmy ich svojou krvou zo svätých rán, zo
svätých rán.

Refr.:

6. Amen, môj Ježiši, dokonávam, dokonávam,/ Tebe
sa v pokore odovzdávam, odovzdávam.

Refr.:

33. Keď príde tá hodina

Mel.: Otče náš, milý Pane

1. Keď príde tá hodina a
ja budem odchádzať
ta pred tvár Hospodina, Kris-
te, ráč ma sprevádzať, ul'av bôle,
zbav ma múk, milosti mi u-
deľ sám, pokojne do Tvojich rúk
ducha svojho odovzdám.

2. Keď sa hriechy oboria,/ svedomie ma začne hrýzť,/
moje spásy opora,/ Kriste, daj mi k Tebe prísť,/
i za mňa si kríž niesol/ a ťažkú smrť podstúpil,/
z moci diabla a pekla,/ verím, si ma vykúpil.

3. Údom Tvojho tela som,/ z toho sa teším, Pane,/ aj
keď zaspím smrti snom,/ s Tebou večne zostanem,/
tak aj v smrti hodine/ budem istý, bezpečný,/ v Te-
ba mám vykúpenie,/ spásu a život večný.

4. Preto, že si z mŕtvych vstal,/ i ja tiež z hrobu vsta-

nem,/ k Otcovi si sa dostal,/ i ja sa ta dostanem,/ do slávy Tvojej prídem/ a s Tebou budem večne,/ tak z časnosti odídem/ s nádejou a bezpečne.

34. Kto ma z tejto cudziny

Mel.: Dobrý boj som na svete

1. Kto ma z tejto cudziny

šťastne vyviest' môže?

Kto do nebies otčiny

vovedie ma, ktože? Kto mi kroky

upraví do svätého mesta, ta, kde pokoj

je pravý? Ty, Jezu, si cesta!

2. A keď neraz v živote/ vo tmách hriechu blúdím,/ odkiaľ mi aj v temnote/ jasnosti lúč prúdi?/ Z Teba, Pane Ježiši,/ Ty si svetlo sveta,/ Ty si Vodca najvyšší,/ Ty si Pravda svätá.

3. Na pokraji zúfania,/ keď sa nádej tratí,/ šípy smrti porania,/ kto mi nádej vráti?/ Len Ty, Darca života!/ Tvoje zmŕtvychvstanie/ je mi spásy istota:/ Ty si život, Pane!

4. Za Tebou ísť teda chcem,/ lebo verím iste,/ že či žijem a či mriem,/ Tvoje som, drahý Kriste, Cesta, Pravda, Život môj!/ Nasledovať Teba/ budem aj cez smrti boj,/ až do slávy neba.

35. Pred Teba, Otče náš

Mel.: Kiež viac Ťa milujem

1. Pred Teba, Otče náš, dvíha sa

žiaľ, čo smrti osteň nám

do srdca dal, ruky zložili,

oči sa zavreli, len dielo

milosti zostalo v nás.

2. Božia moc dala nám života dych,/ k nej smieme v trápení vysielat' vzdych:/ ó, Bože, skloň sa k tým zármutkom dotknutým,/ posilni, podopri, nádejou teš.

3. Na život premieňaš aj čiernu zem,/ v Kristovi sa zrodil vzkriesenia deň!/ Ktože odlúči nás od Božej lásky k nám?/ V nej dal si do duší víťazstva spev.

4. Človek už v cieli je, lúčime sa,/ viery vzdych k nebesám už nesie sa:/ Pred Tebou, ó, Pane, ak smrti

sieť spadne,/ pre verných nastane spasenia čas.

36. Na poliach stíchol ruch

Mel.: Smutný čas, pôstny čas

1. Na poliach stíchol ruch, zamĺkol
vtáčkov spev,
kraj pustý, les i luh do hmly sa
zaodel, tak života ruch
zatíchnu a každá radosť
zamĺkne, boj smrti nás čaká.

2. Aj slniečko jasné/ už slabo svieti len,/ sťa keď ži-
vot hasne,/ blízko je smrti tieň,/ tak klesne srdce zo-
mdlené/ a sila ducha pomínie,/ keď sa čas naplní.

3. Tak ako zrelý klas/ a plody vidíme,/ tak zjavné
bude raz/ všetko, čo robíme,/ pred súdom Pána več-
ného/ čaká odmena každého./ Ako kto pracoval.

4. Kto si povinnosti/ v čas leta nekonal,/ čo si mal
nachystať,/ na pamäti nemal,/ ten v tiesni späť sa za-
hľadá,/ tak beda! – kto si poklady/ v nebi nezhrö-
maždil.

5. Ó, Bože, pokiaľ nám/ trvá deň života/ neprestávaj
žehnať/ nás Tvoja dobrota,/ nech len duchu rozsie-
vame/ a v nebi klasy zbierame/ večného života.

37. Sviet', svetlo, sviet'

1. Sviet', svetlo, sviet' uprostred sveta
tmí, sviet', Bože sám.
Pút', hľ'a, dlhá a málo mojich
dní, buď vodcom sám; len Ty ma
vod' a zjav mi večný cieľ, od
Teba svoj si vďačne prijmem diel.

2. Ja nie vždy tak sa modlil jak teraz:/ Ty vod' ma
sám!/ Ja cestu sám si volil rád neraz./ Dnes vod' ma
sám!/ Mal svet som rád a v hriechoch rúhavých/ som
klesol, Otče, nepočítaj ich.

3. Kým láskou sám ma žehnáš, Tvoje moc/ nech ma
vedie/ cez prival, púšť, i búrky, kým sa noc/ nepo-
minie;/ a vzbudí nebies anjelský ma hlas/ a nájdem,
čo som stratil, raj svoj zas.

38. Musíme raz všetci umrieť

Mel.: Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Musíme raz všetci umrieť,
i keby sme nechceli,
rozlúčiť sa, opustiť svet
aj s drahými priateľmi,
to je Bohom stanovené
pre človeka hriešneho,
príde smrť a odídeme
zo života časného.

2. Od Boha svoj život máme,/ z Jeho dobrotivosti/
preto v žiali nevzdychajme,/ že v tejto smrteľnosti/
nemôžeme viac prebývať,/ jak si často želáme, / aj
smrť musíme raz prijať,/ darmo sa jej vzpierame.

3. Bdejme, buďme prichystaní/ odísť v každej hodi-
ne,/ a keď raz na našej tvári/ pokoj smrti spočinie,/
Boh zo života časného,/ z trápenia a starostí/ do
kráľovstva nebeského/ uvedie nás z milosti.

39. Utíšme plač v smutnej chvíli

Mel.: Svetská nádhera a sláva

1. Utíšme plač v smutnej chvíli,
nech sa nádej prebudí,
hoci srdce bôľne kvíli,
mŕtveho plač nezбудí.
Láskavý hlas, reč ľúbezna
dozneli tak s' a ozvena,
vl'údnosť, dobrota milá
už časnosť opustila.

2. Všetko, čo na zemi žije,/ zvädne ako v poli kvet,
toľkých drahých zem už kryje,/ ktorí opustili svet./ Kto
však verí v Teba, Pane,/ ten má miesto prichystané/
navždy v Tvojej blízkosti,/ kde nás prijmeš z milosti.

3. Vznes sa v prachu porušenia/ k svojmu Pánovi,
duch môj,/ tam ťa čaká po trápeniach/ radosť: Kris-
tus – život tvoj;/ s Ním sú naši milovaní/ v kráse no-
vej nad hviezdami,/ aj my tam žiť budeme,/ keď raz
k Nemu prideme.

4. Ó, deň šťastný, keď zas znovu/ otec, matka s diet-
kami,/ manželia, priatelia spolu,/ aj bratia so sestra-
mi/ budú s tebou, večný Pane,/ ak Ti slúžili odda-

ne;/ tam, kde pokoj prebýva,/ smútok nikdy nebýva.

5. Rýchlo sa pomínie náš čas,/ život náš sa uzavrie,
/ nevieme, kedy Boží hlas/ opustiť svet prikáže./ Bo-
jujme boj dobrý stále/ všetci verne k Božej chvále,/
aby sme raz dostali/ od Pána veniec slávy.

40. Nebojte sa, ľudia

Mel.: Veríme srdečne

1. Nebojte sa, ľudia, anjel Boží,
hlása, zvestujem vám radosť,
prišla svetu spása! Z nebies Pán zo-
stúpil, človekom sa
Boh stal, aby nás vykúpil.

2. Nebojme sa! V Pánu potešme sa v žiali,/ v boji
s pokušením, s hriechom, buďme stáli,/ v Ňom nám
v každej chvíli/ narodený Ježiš pridá novej sily.

3. Nebojme sa znášať ani kríž a bolesť,/ narodený
Ježiš pomôže to preniesť,/ poďme všetci k Nemu!/
Vo večnom pokoji chválu vzdáme Jemu.

4. Nebojme sa hriechov, slnko spásy svieti,/ vytrhol
z nich Kristus všetky Božie deti./ Večný život dáva/
Ježiš svojim verným, buď Mu česť a sláva!

5. Preto sa aj v smútku vierou v Pána tešme:/ Spasi-
teľ nás k sebe na nebesá vezme,/ tam On všetkých
volá,/ tam je večná radosť, pokoj, dobrá vôľa.

41. Ty útechy zdroj stály

Mel.: Ó, Hlava ubolená

1. Ty útechy zdroj stály v čas žiaľu úzkosti,
Ó, Pane hoden chvály a darca radosti;
ku Tebe prichádzame,
veď k nám si láskavý a pevnú vieru
máme: Žiaľ, bolesť ul'aviš.

2. Ku Tebe len prichádza/ vždy duša súžená,/ čo hľ'a-
dá, to nachádza,/ keď je užialená;/ Ty smútok ver-
ných meníš/ na radosť srdečnú/ a dáš dar spásy cen-
ný/ aj slasť nekonečnú.

3. Ó, Pane, naša spása,/ kto k Tebe prichodí,/ do ne-
ba uberá sa,/ smrť tomu neškodí;/ tam Ťa po časnom

boji/ ctiť chceme, Najvyšší,/ so všetkým ľuďom Tvo-
jím,/ náš Pane Ježiši.

42. Už od vás k Pánu odchádzam

1. Už od vás k Pánu odchádzam
na Jeho hlas, po bóli
v srdci radosť mám, pokoj a slasť.
Jak mi Pán Boh prikázal,
som spánkom smrti zaspal.

2. Pre všetkých nás je Kristu Pán/ večná spása,/ od
Otca z nebies poslaný/ mne znať dal sa: / On môj
večný život je,/ On je moje spasenie.

3. Ty, Otče, Syna nám si dal/ z veľkej lásky,/ by
všetkých ľudí mocne zval/ k brehom spásy: / svojim
slovom presväťým,/ pravdivo zvestovaným.

4. On večná spása pohanov,/ svetlo jasné,/ jas z ne-
ho prúdi sveta tmou,/ svieti jasne./ Ľud Tvoj – nový
Izrael/ má v ňom časť a blaha diel.

43. Nie svet a imanie

1. Nie svet a imanie
nie jeho rozkoš, sláva
sú mojou útechou,
lež viera v Krista práva.
On mi je nádejou.
Jeho sa smiem držať
v živote i v smrti,
v radoostiach i slzách.

2. Svet vánku je roveň./ Je, a už ho viac nieta./ Je
len dym plazivý,/ ktorý odveje vietor./ len Ježiš je
stály,/ hrad, pevnosť a skala,/ ktorá v búrkach času/
pevne zotrvala.

3. Svet si zúfa v kríže,/ keď mu ho prichodí niest’/
všemožne sa snaží/ uchrániť si svoju česť./ Moja
česť Ježiš je/ i moje dúfanie,/ na poslednom súde/
On sa ma zastane.

4. Svet ten sám od seba/ spasenia nie je zdrojom./
Pán Boh mu ho dáva/ v Kristu, Synovi svojom,/ a ja
som iba v ňom/ pre večnosť určený,/ On aj mňa vy-
kúpil,/ vrátil raj stratený.

44. Spočívajte už v pokoji

1. Spočívajte už v pokoji,
vy, ktorých znal sotva svet,
po krátkom ste padli boji
sť a podťatý kosou kvet;
aj vy, ktorých trápi žiaľ,
kým vás Pán Boh nepozval,
po súženiach, ťažkom boji,
spočívajte už v pokoji!

2. Vy, čo ste o svet nestáli,/ v Boha vrúcne verili/
verne dielo ste konali,/ hoc trním ste chodili,/ vy, čo
veľké obete/ priniesli ste v živote, / vd'áčne ste svet
opustili,/ snívajte sen tichý, milý.

3. Aj vy, čo ste túžievali,/ po srdci len jedinom,/
a tak často smútiievali/ v duchu veriacom, tichom,/
hoc po celý žitia čas/ nemilovali nikto vás, predsa
svetu ste žehnali,/ daj vám Boh raj lásky stály.

4. Vy tiež, ktorí ste nemali/ pokoj v boji života,/
pevne proti zlobe stáli,/ a kde bola driemota,/ nový
život kriesili,/ pravde, duchu slúžili/ hotoví ku cnos-
ti činu,/ spočívajte v Hospodinu.

5. Aj vy, moji drahí milí,/ čo ste ma milovali,/ do-
kiaľ ste na svete žili/ a so mnou prebývali,/ boli ste
pri mne v tiesni,/ pre mňa obeť priniesli,/ prijmite tú
slzu vd'áčnú/ a daj vám Boh radosť večnú!

45. Už končí sa letný čas

1. Už končí sa letný čas, hľ'a,
jeseň už tu je, ku sejbe pole
sa zas chystá, pripravuje.
Aj život náš tak skončí jak
ten klas zožatý, smrť zavrie naše
oči, sme časní, ja aj ty.

2. Keď Boží dych zovanie,/ schne tráva, vädne kvet,
/ tak smrť žne neprestajne,/ úniku pre ňou nie;/ po
sejbe však jesennej,/ po mrazoch, po zime/ jar príde
- a vzkriesenie/ zas bude, veríme.

3. Ku žatve už dospela/ púť nášho blížneho,/ už kon-
čia všetky diela / života časného./ Však s vierou
hľad'me na kríž,/ keď smutná je chvíľa,/ a bude nám
Pán Ježiš/ aj nádej, aj sila.

4. On dáva život večný/ nám, veriacim v Neho,/ aj

v žiali, v utrpení,/ aj v smrti sme Jeho,/ On zomrel,
však z mŕtvych vstal-/- tak učí nás viera,/ moc
smrti navždy odňal,/ žije, neumiera!

5. Tak aj náš milovaný,/ ak v Boha tu veril/ a s dô-
verou v pokánie/ do rúk sa Mu zveril,/ pre zásluhy
Ježiša/ už prijal spásy dar/ a v nebi s Ním teší sa,/
Naň hľadá tvárou v tvár.

6. Do zeme zrna siate/ raz hojne zarodí,/ dozrejú
klasy zlaté/ pre radosť z úrody./ Tak verme pevne:
keď k nám/ dych smrti zovanie,/ nás vzkriesi Ježiš,
naš Pán,/ verme v zmŕtvychvstanie!

46. Už blíži sa ten čas práve

Mel.: To, Pane Kriste, viem iste

1. Už blíži sa ten čas práve,
v ktorom Syn Boží príde,
dobrých i zlých v svojej sláve
smiech posmievačov prestane,
všetkému koniec nastane,
ako nám Písmo svedčí.

2. Zazneje mocný trúby hlas/ na všetkých sveta stra-
nách,/ vzkriesenia príde slávny čas/ na rozkaz nášho
Pána;/ a tí, čo vtedy budú žiť,/ majú sa razom pre-
meniť,/ dl'a Jeho svätej vôle.

3. Keď príde, Kriste, chvíľ'a tá, ten deň Bohom urče-
ný,/ daj, by som v Knihe života/ bol aj ja zapísaný;
/ ja tomu verím, istý som,/ že zvíťazil si nad diablom,
/ zaplatil dlhy moje.

4. Bud', Pane, Zástancom mojím/ v deň posledného
súdu,/ veď som vyvoleným Tvojím/ a patrím k Tvoj-
mu ľudu; / preto s vernými kresťanmi/ uzriem večné
neba stany,/ ktoré si nám pripravil.

47. Verím, že život

Mel.: Verím to pevne

1. Verím, že život nie je iba
cesta ohraničená
narodením miesta, končiaca
bodom smrti, keď je v cieľi,
pevne to verím.

2. Verím, že život viac je ako víchor,/ čo zabul, zavial a opäť zanikol./ Život je rieka, do večnosti plynie,/ verím to pevne.

3. Verím, že všetko je tu, ako má byť,/ aj večer tichý, aj rannej hviezdy svit;/ po noci temnej do dňa sa prebudím,/ pevne to verím.

4. Verím, že večný deň a žiara jeho/ nebeskou láskou naplní každého,/ kto tu žil v láske a s blíznymi v mieri,/ pevne to verím.

5. Verím, že láka nikdy nepominie,/ tak, ako more do diaľky sa vinie./ Boh, večná láska, svojich si privinie,/ verím to pevne!

48. Vstaň srdce a s radosťou pozri

1. Vstaň srdce, a s radosťou pozri, čo sa stalo, už nad nočnou temnosťou svetlo moc získalo, môj Spasiteľ doteraz ležal v tmavom hrobe, veľkonočný prišiel čas a On vstal v tej dobe.

2. Víťaz nad tmavým hrobom/ hľadá vôkol jasne,/ nad nepriateľkou zlobou/ zastal si víťazne,/ všetko už padá k nohám/ vzkrieseného Pána,/ premohol hriech, peklo, klam/ i smrť je zdolaná.

3. Ach, aká veľká radosť/ srdce naplňuje,/ keď sa už Božia milosť/ pokoj rozhojňuje,/ nikto mi neodníme,/ čo mi Kristus dáva,/ za čo trpel nevinne,/ za čo z mŕtvych vstáva.

4. Všetka moc pekla zlého/ nič mi neublíži,/ keď mám Pána verného,/ čo zomrel na kríži,/ premohol pekla brány,/ je víťazným Kristom,/ keď Mu budem oddaný,/ smrť mi bude ziskom.

5. Chcem sa držať Ježiša/ ako Hlavy večnej,/ tí čo sa Jeho držia,/ kráčajú bezpečne;/ nech sa búri, ako chce,/ vôkol prúd vôd dravý,/ mám vždy pokojné srdce,/ Pán ma zlého zbaví.

6. Raz ma privedie k bráne/ preslávného neba,/ kde bude napísané/ pre mňa i pre teba:/ kto tam so mnou trpieval,/ tu ho čaká sláva,/ kto tam so mnou zomie-

ral,/ tu život dostáva.

49. Už nový život plesá

Mel.: Vstaň, srdce, a s radosťou

1. Už nový život plesá,
už pole budí sa,
znie vtáctva džavot z lesa,
tvor každý teší sa;
tak jar k nám vždy sa vracia
a púšťa v nový let, nad tým sa teší,
jasá a vstáva vôkol svet.

2. K nám však aj v dobu túto/ vždy cestu nájde si/
bôľ, utrpenie, smútok,/ čo srdce predesí;/ hľa, práve
v jarnom čase/ zavanul smrti tieň,/ čo zmenil šťastie
naše/ na trpký žiaľu blen.

3. Bez zúfalstva však smieme/ za mŕtvym nariekať,/
veď ho ku sebe – vieme,/ rozhodol náš Pán vziať,/
On všetkým svojim deťom/ jar dáva nových krás,/
Kde mu v živote večnom/ zažiarí Jeho jas.

4. Nuž, aj nám, Kriste, udeľ/ dar Ducha Svätého,/ by
prijali sme údel/ života večného; keď smrti snom
zaspíme/ tak ako v zime kraj,/ daj nám, nech uvidí-
me/ Tvoj večný nebies raj.

50. Ach, jak blahoslavený je

1. Ach, jak blahoslavený je, kto
k Bohu odišiel, kto v nebi s Ježi-
šom žije, kto dosiahol svoj cieľ
získal nezaslúženú milosti Božej
odmenu: Vzal veniec života.

2. Ty, priateľ náš, si predčasne/ púť svoju dokonal,/
však v nebies vlasti prekrásnej/ ti miesto prichystal/
Pán Ježiš, Priateľ najlepší./ On zarmútených potíši,/
čo žialia za tebou.

3. Jak zrno, ktoré sejeme,/ sa skryje do zeme,/ tak
my, čo v Krista veríme,/ do prachu ľahneme./ Však
náš Pán, ktorý z hrobu vstal,/ nám víťazstvo nad
smrťou dal:/ On iste vzkriesi nás.

4. Nuž, spočiň v Božej ochrane/ a v Jeho náručí./
Nás, kým tu ešte trváme,/ nech Ježiš naučí / v šľa-
pajách Jeho putovať,/ boj viery dobre bojovať,/ tak

prísť, tam kde je On.

51. Hľa, človek žil a už ho viac niet

Mel.: Kto len na Boha sa spolieha

1. Hľa, človek žil a už ho viac niet,
už skrížila mu smrť plány.
Je ako mráz, čo ničí aj kvet,
a rozkvitnúť mu zabráni.
Nuž, využij čas milosti,
by vošiel si do radosti.

2. Z milosti Pán Boh dáva nám život, / ten život – dar je
úžasný, / a hoc i smrť pretrhne mu nit, / kto v láske
žil, ten šťastný, / veď tomu smrť neublíži, / keď vie-
rou stojí pri kríži.

3. Ty, Kriste, smrti moc si zdolal, / nemáme preto
z hrobu strach, / veď nádej pre večnosť si nám dal, /
jak dúhy znak na nebesiach. / Tak ťažké chvíle boles-
ti / Ty zmeníš v pokoj večnosti.

4. Chráň, Pane, Kriste, svojich zbožných / a ul'av bôľ
a utíš ston, / daj milosť, viny odpusť, bráň ich, / keď
príde skon, buď Ty pri tom, / nech veniec slávy príj-
mu tí, čo verní boli do smrti.

52. Precitnite! Z veže znie hlas

1. Precitnite! Z veže znie hlas, stráž-
ca volá na Boží rozkaz: Ó,
Jeruzalem, prebud' sa!
Už je polnočná hodina, čas
príchodu Božieho Syna, Je-
mu v ústrety schystaj sa s bde-
lými pannami, s jasnými lampami!
Haleluja, k svadbe novej Baránkovej,
maj srdce stále hotové!

2. Sion prebúdz sa so sna / a s radosťou otvára srd-
cia, / privítať Pána prichádza, / Priateľa svojho z vý-
sosti / plného pravdy a milosti, / ktorého hviezda vy-
chádza! / Ó, príď, Synu Boží, / drahý náš Ježiši, / Ho-
sana! / Z tejto zeme – keď pôjdeme, / s Tebou prebý-
vať budeme!

3. Buď Ti chvála neskonalá / od nás a i anjelov vzdá-
vaná / hudbou a piesňou veselou. / Bránami / z perál
prejdeme, / vôkol Tvojho trónu staneme / aj so zástu-

pom anjelov./ Oko nevidalo,/ ucho neslychalo,/ takú radosť!/ Nuž plesajme a spievajme,/ na Pána verne čakajme!

53. Okolo nás smútok vanie

Mel.: Dopraj mi s Tebou prebývať

1. Okolo nás smútok vanie, srdce žalostí, víchor smrti zhasil náhle roky mladosti, roky mladosti.

2. Kto vie chápať ľudské bolesti,/ slzy usuší,/ kto vysvetlí smutný údel//:zranenej duši?:/

3. Bez Božieho potešenia/ sme len smútiaci,/ iba trpká slza žiaľu //:steká po líci:/

4. Len Ty, Pane milostivý,/ slovom potešíš,/ u Teba je prameň sily, //:Kriste Ježiši:/

5. V Tvojej láske živí – mŕtvi/ nájdú záštitu,/ iba v Tvojej drahej krvi //:cestu k životu:/

54. Pán volá k sebe dietky

Mel.: Česť vzdajme Pánu Bohu

1. Pán volá k sebe dietky, veď má ich veľmi rád,
On prijíma ich všetky a život chce im dať; sám Dieťaťom sa stal, aj za ne mnoho trpel, aj pre ich spásu umrel a slávne z mŕtvych vstal.

2. Pán dietky vinie k sebe,/ z nich veľkú radosť má,/ im zaslubuje nebe / a z lásky im ho dá,/ veď krvou svätou sám/ zmyl aj ich hriechy, viny,/ a spasit' všetky mieni,/ to krstom stvrdil nám.

3. Hoc dietky Pán Boh nám vzal,/ ich nebi privíta,
/ im dedičstvo večné dal/ spásy a života;/ na Božiu hľadia tvár,/ viac nepoznajú žalosť,/ len nekonečnú radosť,/ ten najvzácnejší dar.

55. Tá krása zeme vôkol

Mel.: Ach, jak všetko predivne

1. Tá krása zeme vôkol
raz bude prach a popol, aj
skaly, kamene. To, čo tu milu-
jeme, s' a večné zbožňujeme, po-
minie ako nočný sen.

2. Moc, sláva, čo mať chceme,/ v nich nesmrteľnosť
zrieme,/ sú iba matný tieň./ Vo chvíli, keď zomrie-
me/ a naša tvár pobledne,/ nik si na nás nespomenie.

3. Jak ruža krásna skvitá,/ keď jasné ráno víta/ deň
nový tento svet;/ než slnko hlavu skloní/ a večer
znejú zvony,/ už vädne, viacej jej tu niet.

4. Tak s nami je na zemi,/ rásť, kvitnúť chceme veľ-
mi, žiť ta, kde bôľu niet;/ no, než to dosiahneme/
a než sa rozvinieme,/ smrť zlomí nás jak vietor kvet.

5. Ten šťastný je, kto verí,/ ten Kristu smrťou mie-
ri/ do večných nebies brán,/ tam sa plne rozvinie/
a nikdy nezahynie,/ tam život večný dá mu Pán.

56. Čas náš ako krásne leto

1. Čas náš ako krásne leto
minie, niet ho, zima nájde
každého, ale Kristus
Pán večnú jar, milosti dar,
chystá veriacim v Neho.

2. Nemožno nečinne snívať,/ čakať, driemať,/ spánok
ducha premôže./ Sviet' preto, plameň života,/ preč,
driemota,/ Pán ešte dnes prísť môže.

3. Veď k súdu zvúci trúby hlas/ už volá nás,/ anjeli
sa blížia k nám,/ náš život ako na dlani/ odhalený/
uzrie Sudca, Kristus Pán.

4. Uč ma, Pane, rozvažovať,/ čo mám konať,/ a ne-
daj mi zabudnúť,/ že život ľudský krátky je,/ skoro
minie,/ prekvapiť ma môže súd.

5. Pomôž mi v skúškach i v boji,/ nech obstoím,/
keď diabol zvädza ma, chráň./ Ak si mojou mocnou
zbraňou/ a ochranou,/ zápas tento neprehrám.

6. Šťastný budem, keď v ruchu dňa/ podprieš ma,/
tak vo viere vytrvá,/ a po behu dokonanom,/ ver-
nom, stálom,/ večný domov v nebi mám.

57. Láskavý Pán, Ty hľadiš

Mel.: Zostaň pri nás! Už k noci

1. Láskavý Pán, Ty hľadiš na svoj
ľud, či je v radosi, či mu puká
hrud', podopri nás, keď
slzy kropia tvár, odním nám
z očí ťažký závoj chmár.

2. Skloň sa ku nám,/ veď Ty si žitia Pán,/ Ty si otvo-
ril/ náruč dokorán./ Do Tvojich rúk/ vkladáme údel
svoj,/ zmietané srdcia Ty sám upokou.

3. V meste Naim/ si vzkriesil mládenca,/ vrátil si
matke/ radosť do srdca,/ stretni aj nás,/ Tvoj dotyk
poteší,/ zdvihni nám hlavy, Pane Ježiši!

4. Aj Jairovej/ dcére si život dal,/ Talita kumi! – si
jej povedal,/ povedz aj nám,/ že Ty si život náš,/ aj
v smrti nádej spásy nám dávaš.

5. Tak Tvoja moc/ nám bude oporou,/ aj keď stane-
me/ smutní nad hrobom,/ je Tvoja smrť/ nám zdro-
jom záchrany/ a Tvoja láska balzam na rany.

58. To, Pane Kriste, viem iste

1. To, Pane Kriste, viem iste,
že musím raz dokonať,
kde ale, na ktorom mieste
mám ducha Ti odovzdať?
To všetko mi je neznáme,
od Teba žitia dni máme,
Ty všetko vieš najlepšie.

2. Preto v Teba, drahý môj Pán,/ všetky svoje náde-
je/ v úplnej dôvere skladám,/ Ty potešenie moje,
veď si z neba k nám zostúpil,/ smrť na kríži si pod-
stúpil/ a nás z hriechov vykúpil.

3. Prosím Ťa, môj drahý Kriste,/ aby si mi pomáhal,
/ svedomie a srdce čisté/ aby som si zachoval:/Ó,
kiež raz duch z tela môjho,/ z toho stánku smrteľ-
ného,/ vojde do raja Tvojho.

4. Svojho ducha do rúk Tvojich/ chcem odovzdať,
môj Pane,/ keď životom Ty mojím si,/ smrť ziskom
sa mi stane,/ a keď príde posledný deň,/ ako zo slov
Tvojich to viem,/ večný život dostanem.

59. Na ceste tvojho žitia

Mel.: Na Krista svoje hriechy

1. Na ceste tvojho žitia sa blíži
smrti deň,
ten náhle predesí ťa, ak v hriechu
žiješ len, nakoľko ty to nevieš,
že kedy môže prísť, tak snaž sa,
dokiaľ žiješ, vo viere Bohu
žiť, vo viere Bohu žiť.

2. Kde kedy ste videli/ bôľ takých smutných dní,/
keď náhle smrť rozdelí/ pár, láskou spojený,/ a diet-
ky – poklad vzácny - / rodičom odníma,/ tiež deťom
otcov, matky,/ jak to vo zvyku má?

3. Môj náhly odchod od vás/ tak smutná aj vám bol,
/ čo dosvedčuje váš hlas,/ v ňom cítiť toľký bôľ,/
však potešte sa v Pánu,/ ved' On je láskavý,/ On zho-
jí každú ranu,/ žiaľ srdca uľaví.

4. Hoc smrť už siahla na mňa/ vo veku mladosti,/ dú-
fajte pevne v Pána,/ ved' z Jeho milosti/ už pominu-
li strasti,/ a v sláve s Kristom som,/ mám veniec
večnej slávy/ a v nebi stály dom.

60. Ako rýchlo na tom svete

Mel.: Zlaté slnko svoju dráhu

1. Ako rýchlo na tom svete,
Bože večný, láskavý,
Môže život zvädnúť v kvete
sťa na poli byť trávy.
Ty ale zostávaš,
neskrátí sa Tvoj čas,
a hoci sa všetko minie,
Tvoje slovo nepominie.

2. Keď život už uzavrel sa,/ prosím so slzami, Tvo-
je slová nás potešia/ a duši na uľaví,/ kiež veríme sil-
ne,/ že až čas uplynie,/ dáš nebeský veniec slávy/
všetkým, čo Ta milovali

3. Zachovaj nás v živej viere/ až do smrti, Pane náš!
/ I keď všetci odídeme,/ do prachu sa vráti prach,/
naša nádej v tom je,/ z Tvojho slova plynie,/ že po
viere, láske, práci,/ duch sa opäť k Tebe vráti.

61. Hospodin dáva nám

Mel.: Prečo svet bojuje

1. Hospodin dáva nám najvzácnejšie dary vtedy, keď dieťkami rodičov obdarí, neraz však nádeje vystrieda smútok, žiaľ a radosť stráca sa, hoc Boh na nebesá dieťatko k sebe vzal.

2. Ani ten púčik sa nestačil rozvinúť/ a život predčasne musel sa pominúť./ Pod božou sa rukou v pokore skláňame,/ od Neho z výsosti útechu v žalosti/ túžobne žiadame.

3. Pán Ježiš hovorí: Tam, kde je tvoj poklad,/ nech srdce tvoje je, nuž, k výšinám pohľad!/ Vyznajme s pokorou: Pán Boh dal, Pán Boh vzal/ a s vierou tešme sa: on dieťkam v nebesiach/ s anjelmi slávu dal.

62. Uprostred krátkeho veku

Mel.: Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Uprostred krátkeho veku odchádzame tak náhle, keď vyprší čas človeku a život sa uzavrie; zostáva len veľiký žiaľ a nárek pozostalých. Poteš, Pane, pomáhaj nám preniesť horký ten kalich.

2. Uprostred neistých rokov/ smrť vždy nás obkľučuje,/ priblíži sa zradným krokom/ a života zbavuje./ Ktože našou je záchranou/ z ťažkých bied a úzkostí? / len Pán, ktorý smrti bránou/ prevedie nás z milosti.

3. Uprostred časného žitia,/ Pane, neber ešte nás,/ a keby smrť rýchlo prišla/ a zhasila nám dňa jas,/ i v tej náhlejšej ťažkej chvíli,/ ach, Pane, zostaň s nami, / aby sme Tvojimi boli/ aj pri svojom skonaní.

63. Život je Boží dar

Mel.: Blahoslavený je ten, komu

1. Život je Boží dar

daný nám do vena.
Pri smrti poznáme,
aká jeho cena!
Ó, Pane, nauč nás
počítať naše dni,
skôr než sa zvečeri
a príde posledný.

2. Ty si nám povedal:/ Bdejte, modlite sa,/ kým sú
otvorené/ milosti nebesá!/ Blahoslavíš sluhu,
ktorý múdro žije,/ on v Tvojom pokoji/ tíško odpo-
činie.

3. Daj nám vyjsť v ústrety/ s múdrymi pannami/ Te-
be, ženíchovi,/ s jasnými lampami./ Vlej oleja viery
/ do našich srdc, Pane,/ aby v našich lampách/ ne-
vyhasol plameň.

4. Skloň sa ku nám aj dnes/ a mocne uisti,/ že nič
nevytrhne/ nás z Tvojej milosti./ Tvoje láska s nami
/ naveky zostane/ a cez smrť prevedie/ ku nebeskej
bráne.

64. Blažení sú zosnulí

Mel.: Dobrý boj som na svete

1. Blažení sú zosnulí, ktorí žili
s Kristom,
oheň lásky, viery svit mali v srdci
čistom. Odložili ťažkosti
k nohým svojho Pána, do nebeskej
radosti otvára sa brána.

2. My tu ešte na svete/ máme svoje miesta,/ krížom,
ťarchou, bolesťou/ vedie naša cesta./ Vy ste však už
pokoja/ okúsili radosť,/ bez trápenia, bez boja/ pre-
žívate večnosť.

3. Vy ste vpravde dosiahli/ čo je naša túžba,/ oheň
zla viac nepáli,/ ani hriecha súžba./ Počujete pieseň
chvál/ tých, čo verní boli./ Túžime aj my prísť tam,
/ kde už nič nebolí.

4. S Kristom žiť a umierať,/ po tom túžim stále,/ na
tvár Jeho sa dívať,/ spievať Jemu k chvále./ Z Jeho
rúk vziať odmenu,/ z milosti čo dáva./ Česť vzdávať
Jeho menu:/ sláva, večná sláva!

65. Ak je Pánu Bohu milé

1. Ak je Pánu Bohu milé
rozkázať, že umrieť mám,
Jemu zverím žitia chvíle,
na neho sa spolieham.
Verím, že On, dobrý môj Pán
najlepšie to rozsúdi sám,
neukrivdí nikomu.

2. Aj keď drahých v žiali nechám,/ až si po mňa prí-
de smrť,/ v sláve večnej preda, dúfam,/ s Pánom svo-
jím sa stretnúť./ Pripravil tam všetkým miesta,/ tým,
čo veria v Neho, Krista,/ ktorý hriešnych vykúpil.

3. Keď raz teda zvädnem sťa kvet,/ nech len duch môj
nezvädne;/ čo mi dal svet, vezme si späť,/ len láska
kiež neschladne./ V pravej viere nech zotrviem,/ Bo-
že, s modlitbou dokonám,/ ducha dám do Tvojich rúk.

66. Prečo svet bojuje

1. Prečo svet bojuje, o márnosť
zápasí? Veď každú pýchu Boh
na kolená zrazí a časná
sláva, moc trvácnosti nemá:
Jak dym sa rozplynie, ľahko sa
rozbije nádoba hlinená.

2. Mnohí sa v živote žalostne sklamali,/ čo si na már-
nosti sveta zakladali,/ na ľuďoch, na svojom bohat-
stve, múdrosti,/ to základ je klamný: na piesku sta-
vaný,/ dom nemá stálosti.

3. Váž si tie hodnoty, čo sa nestrácajú,/ a poklady,
ktoré večnú cenu majú,/ Pánovi svojmu sa odovzdaj
s dôverou:/ Na Neho spoliehaj a milosť prijímaj(
pevnou, živou vierou.

4. Pomáhaj, Ježiši, Spasiteľu náš milý,/ aby sme
úprimne pokánie činili,/ Boha aj blížneho verne mi-
lovali,/ nežili márnosti, potom do radosti/ k Tebe sa
dostali.

67. Bože, Pane večnosti

Mel.: Ó, Hlava ubolená

1. Bože, Pane večnosti, Ty ma ob-
živuješ,
a v rozličnom zármutku k sebe po-

zdvihuješ, svietiš a ma zahrievaš
viac než slnko hreje, Ty radosť
pokoj dávaš a kriesiš nádeje.

2. Pán života zaslúbil,/ že večne neumriem,/ a po
smrti do Jeho/ slávy sa dostanem,/ On, ktorý život
nám dal,/ aj ho opatruje/ a mŕtvych z temna hrobu/
v Kristu oživuje.

3. Žiť budem vo večnosti,/ z toho sa radujem,/ aj nad
hrobom radostne/ Boha oslavujem./ Viem, komu
som uveril,/ verím sľubom Božím,/ nezahyniem, hoc
telo/ do hrobu sa vloží.

68. Ja v Boha milého dúfam

1. Ja v Boha milého dúfam dňa
každého; o mňa verne stará
a v súžení pomáha, pred nešťas-
tím ma chráni a rukou svojou bráni.

2. Hoc mnoho hriechov mám,/ predsa si nezúfam,
na Krista, Pána svojho/ sa spolieham samého;/ do
Jeho rúk sa dávam,/ či žije,, či umieram.

3. Aj keď ma čaká skon,/ smrť bude mi ziksom;/ mne
Kristus je životom/ tu v časnosti i potom,/ keď duch
môj vyjde z tela;/ som v rukách Spasiteľa.

4. Ach, Ježiši Kriste,/ naše útočisko,/ na kríži si do-
konal,/ spásu si nám daroval,/ daj nám všetkým spo-
ločne/ Tvoje kráľovstvo večné.

69. K Tebe, Bože všemohúci

1. K Tebe, Bože všemohúci, vzhliadam,
Tebe obeť srdca svojho dávam,
Boh a Pán si Ty sám, Tvoj som chrám,
v tom života večný poklad skladám.

2. Neraz ma však časnosť zarmucuje,/ mdloba tela
večnosť zatemňuje,/ však moje súženie preklenie/
Tvoja milosť – moje posilnenie.

3. Za to vd'ačím Tebe, láska večná,/ nad tým plesá
duša moje vd'ačná./ Všetko zniest', i bolesť, musí
viest'/ na dobro tých, čo Ti vzdávajú česť.

4. Z milosti mám Jednorodného/ Krista Pána za
Vodcu večného,/ za ním len kráčať chcem a prídem,

/ kde večného blaha zažiarí deň.

5. Slávna cesta svätých hoc i ťažká,/ šťastný je ten,
kto na nej nemešká,/ ved' slávu tam právu dosiahnu/
len tí, ktorí v boji neustanú.

6. Hoden toho aj ja by som chcel byť,/ verne konať,
Tebe na slávu žiť,/ kým v onen istý deň odídem/ do
večnosti, kde prebývať budem.

7. Len jedno si žiadam: v Kristu večnosť,/ iba v Ňom
je život, nesmrteľnosť./ Sprevádzaj, zachovaj, požeh-
naj,/ v pravej viere mi aj dokonat' daj.

70. Pánu Bohu ja smiem veriť

1. Pánu Bohu ja smiem veriť,
bo On svoj sľub dodrží
a v Jeho sa slove tešiť,
že spasenie obdržím.

2. Hospodine, Bože večný,/ Ty jediný si náš Pán./
Tvoja láska nám pomôže/ hojiť množstvo ťažkých
rán.

3. V Tebe, Pane, všetko máme, / čo nám treba k ži-
votu./ Dovoľ, nech Ti chválu vzdáme/ pre tú Tvoju
dobrotu.

71. Po nemnohých dňoch

Mel.: Márnosť vo svete, samá márnosť

1. Po nemnohých dňoch časnej púti
čaká nás v nebesiach večnosť,
kde zmení sa, čo nás kormúti,
na pokoj, radosť, blaženosť;
tu sa len pripravujeme,
tam večnú slávu uzrieme.

2. Aj však dobrých darov hojnosť/ vernému ľudu
Boh dáva,/ ale tá naša časná radosť/ nikdy nie je do-
konalá,/ ved' často na tejto zemi/ na horkosť sa ra-
dosť zmení.

3. Tú túžim po blahoslavenstve,/ tam zhliadam ho
dokonalé,/ tam viera v svätých spoločenstve/ stane
sa videním v sláve,/ poznám, jak Boh mienil so
mnou,/ keď viedol aj cestou temnou.

4. Tam uzriem iste Krista Pána,/ vd'ačiť Mu budem

srdečne,/ lebo v ňom do radosti brána/ nám otvore-
ná je večne/ tam sa raz stretnem i s tými,/ čo mi tu boli milými.

5. Ach, čo ste všetky časné strasti/ oproti budúcej
sláve?/ Kde s Pánom v nebies večnej vlasti/ v ra-
dosti prebývať mám,/ po krátkom žiali a tiesni,/
tam čaká nás život večný.

72. Všetci ľudia umrieť musia

1. Všetci ľudia umrieť musia,
telo zvädne ako kvet,
všetky tvory smrť okúsia,
prach sa k prachu vráti späť,
telo hoci pochované
z moci Tvorcu z hrobu vstane,
verným dá Pán z milosti
život večný v radosti.

2. Božiu vôľu rád vyplním,/ keď ma k sebe pozve
Pán,/ za Ježišom pôjdem mojím/ cez tmavého hrobu
stan,/ lebo v ranách Krista Pána/ spása mi je pri-
chystaná:/ Tvoja smrť, môj Ježiši,/ strach zo smrti
utíši.

3. Viem, že Kristus umrel za svet,/ ziskom mi je smrť
Jeho,/ inej cesty ku spáse niet,/ vďačne idem z čas-
ného/ sveta zloby, púšte prázdnej,/ teším sa na nebo
krásne,/ kde je večnej lásky žiar,/ Boha uzriem tvá-
rou v tvár.

4. Tam, kde skvie sa v jase zlatom/ Jeruzalem, Pánov
hrad,/ chválospev znie v zbere svätom,/ vládne Kris-
tus Pán, môj Brat,/ radosť, nehynúci pokoj,/ večný
raj, to šťastný deň môj,/ zmizne noc i smrti sen,/
svitne nový večný deň.

73. Veľmi milujem Ťa, Pane

1. Veľmi milujem Ťa, Pane,
neopušť ma, zostaň pri mne,
pre milosť, dobrotu Svoju.
Ani všetky krásy sveta,
s ktorými sa zrak môj stretá,
nepotešia dušu moju,
no keď Teba pri sebe mám,
iného si nič neželám.
Aj keď srdce biť prestane,
nádejou si mi Ty, Pane.
Ježiši môj, daj radosti bez

žalosti dôjst' u Teba na výsosti.

2. Verím, Pane, a vyznávam,/ telo, dušu, všetko, čo mám,/ ráčil si mi sám darovať./ Daj, by som tým slúžil Tebe,/ blížnemu v jeho potrebe/ vedel lásku dokazovať./ Chráň pred falošným učením,/ mocne bráň pred pokušením,/ v kríži daj mi trpezlivosť,/ v modlitbe vrúcnu horlivosť,/ Ježiši môj,/ daj radosť bez žalosti/ dôjst' u Teba na výsosti.

3. Keď príde smrti hodina,/ Tvoj anjel nech sprevádza ma/ do nebeského domova./ Kiež telo po žitia boji/ spočinie tíško v pokoji/ v hrobe až do dňa vzkriesenia./ Zo spánku smrti ma prebud',/ hriešnemu milostivý bud'./ Kriste môj, daj, nech Ťa uzriem/ a navždy s Tebou zostanem./ Ježiši môj,/ daj radosť bez žalosti/ dôjst' u Teba na výsosti.

74. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň,
najlepšia vôľa Jeho,
spoľahlivo pomáha sám
tým, čo dúfajú v Neho.
On aj z núdze pomôcť môže,
ak tresce, mierne tresce,
verím v Neho, dúfam v Neho.
On mi vždy len dobre chce.

2. Pán Boh mi je potešením,/ zdrojom mojej nádeje,
/ ako sám chce, nech tak činí,/ mne sa krivda nedeje.
/ Jeho slová – pravda živá./ Vlasy moje spočítal,
v každý čas sa stará o nás,/ len to máme, čo On dal.

3. Ochotne raz opustím svet,/ vďačne pôjdem ku Nemu,
/ kedykoľvek, trebárs i hneď,/ oddávam sa len Jemu.
/ Dušu svoju ja s dôverou/ odovzdám do Jeho rúk.
/ On Boh pravý aj mňa zbaví/ i časných i večných múk.

4. Pokorne Ťa, Bože, žiadam,/ neráč mi to odoprieť,
/ keby ma k zlu zvádzať satan,/ neprestaň nado mnou bdiť;
/ chráň od skazy, daj zvíťaziť,/ Všemohúci môj Pane;
/ kto tak žiada, ten nádej má,/ že to v Kristu dostane.

75. Života nášho každý rok

Mel.: Ježiš, drahý poklad môj

1. Života nášho každý rok
nám robí bližším k hrobu krok,
dňom každým v tejto časnosti
sa kráti doba milosti
a bližší sme ku večnosti.

2. Nuž, vážne na to myslime,/ že hostia len na zemi
sme,/ aj zdravie môže pominúť,/ čas môže rýchlo
uplynúť/ a príde smrť a Boží súd.

3. Ó, Pane, dokiaľ čas máme,/ daj, nech sa z hriechov
kajáme,/ a pomôž vernosť zachovať,/ Teba a bliž-
ných milovať,/ tak vieru skutkom dokázať.

4. A potom, Kriste, Pane náš,/ keď Ty nás k sebe po-
voláš/ z časnosti, radi pôjdeme,/ veď vieme: k Tebe
prídeme,/ ak modlíme sa a bdieme.

5. Hoc smrť je za hriech odmena,/ nad tými ona moc
nemá,/ čo prijímú z Tvojej milosti/ dar života vo več-
nosti,/ v tej neskonalej radosti.

76. Nad svojím tmavým hrobom

Mel.: Kto len na Boha sa spolieha

1. Nad svojím tmavým hrobom stojím,
už k Nemu chýba krôčik len,
daj rozlúčiť sa s domom mojím
prv, ako z neho odídem,
ó, Bože, nech si pamätám,
že žiť i mrieť Ti na česť mám.

2. Cieľ človek má tu uložený,/ čo zmeniť nemôže nik
z nás,/ hoc by bol ako povýšený,/ tiež klesne, príde
smrti čas,/ prv než sa človek spamätá,/ odíde náhla
zo sveta.

3. Ach, jak sa mnohí k svojmu cieľu/ nečakane pri-
blížili,/ aj keď by si tu ešte chvíľu/ tak radi boli po-
žili,/ nuž, spomeň každý na to tiež,/ veď nevieš, ke-
dy odídeš.

4. Nuž, preto bdejme, buďme verní,/ prv, než smrť
zborí tela stan,/ a buďme na to pripravení,/ že odvo-
lať nás môže Pán:/ kto verne čaká na Neho,/ má ná
daj blaha večného.

77. Tam, kde je v tichosti

Mel.: Kde si, môj premilý

1. Tam, kde je v tichosti rad krásnych stromov, tam bude počase náš nový domov, keď nás Pán zavolá, odídeme, v záhrade pokoja spočinieme.
2. Pominú starosti/ po všetkom boji/ a srdce zmieta- né/ sa upokojí:/ v nebeskom príbytku vo večnosti,/ kde prijme Pán verných, omilostí.
3. Hoci aj za nami/ slíz mnoho skanie,/ v Kristu však čakáme/ na zmŕtvychvstanie:/ to žiaľ náš na nádej is- tú zmení,/ nezhyne navždy kto v Neho verí.
4. Pokoj náš u Boha/ blažený, večný,/ kde sú už ro- dičia/ a drahí všetci./ Ach, Pane, zmiluj sa a prenes nás/ do slávy nebeskej, kde prebývaš.

78. Márnosť vo svete, samá márnosť

1. Márnosť vo svete, samá márnosť!
Lebo v ňom isté nič nie je,
čo by si zachovalo stálosť,
zostalo neporušené;
čomu sa najviac tešíme,
minie prv, než si myslíme.
2. Keď je človek v najkrajšom kvete/ a silou, zdra- vím oplýva,/ podľatý, ako tráva v lete,/ v hrobe pochovaný býva:/ opustí sveta márnosti,/ musí odísť do večnosti.
3. Čo nám osoží sveta sláva,/ čo bohatstvo, ktoré máme?/ Krátky čas človeku zostáva,/ a všetko tu zanecháme:/ čokoľvek sme zhromaždili,/ opustíme v krátkej chvíli.
4. Dokiaľ je čas Božej milosti,/ do večnosti sa chys- tajme,/ netúžme po svetskej márnosti,/ svoj poklad len v Kristu majme:/ ten drahý Poklad nebeský/ nech blaží náš život zemský.
5. Nešťastní, čo pre svetskú márnosť/ od Krista sa odlúčili,/ obľubujúc si sveta žiadosť,/ ó, kiežby sa navrátili/ cestu viery a cnosti/ a tak prišlo do radosti.
6. Nuž, zbohom zostávaj, márnny svet,/ zbohom i ty,

časná sláva,/ tu už pre mňa nič stáleho niet,/ nemáš
na mňa viacej práva:/ Ja sa chcem pridržať Krista,/
On v nebi miesto mi chystá.

79. Pane, jak chceš nalož so mnou

Mel.: Srdce čisté stvor mi, Pane

1. Pane, jak chceš nalož so mnou
v živote i pri smrti,
zmiluj sa len vždy nado mnou,
zachráň pred zahynutím;
zachovaj v svojej milosti,
v kríži daj trpezlivosti,
vôľa Tvoja svätá je.

2. Vieru, bázeň srdcu dávaj,/ lásku k slovu svätému,
/ pred bludmi ma zachovávaj/ a pridávaj mi k tomu,
/ čo ku večnej slúži spáse,/ odvráť, čo vedie ku ska-
ze,/ dokiaľ žijem na svete.

3. A keď budem, Bože milý,/ z tohto sveta odchá-
dzať,/ v tejto a či v inej chvíli/ milosti tej ráč mi dať,
/ by pokojne som odišiel,/ a spasenie večné našiel/
v Kristu Ježiši. Amen.

80. Kiež viac Ťa milujem

1. Kiež viac Ťa milujem, viac lásky
len daj mi, môj Ježiši,
na každý deň! Z lásky večnej Tvojej
daj duši studenej, ňou mi ju
rozohrej! Len lásky viac!

2. Po zemských radościach túžieval som,/ s Tebou
teraz chcem byť nocou i dňom:/ svoju tvár neskrývaj,
/ prosieb hlas vyslychaj, / lásky mi svojej daj,/ len
lásky viac!

3. Či zošleš radosti či trpký žiaľ,/ Ty si nám len jed-
no určenie dal:/ by sme Ťa hľadali,/ ku Tebe volali,
/ lásku si žiadali./ Len lásky viac!

4. A keď sa naplní raz život môj,/ napokon odložím
ťažký kríž svoj,/ vzdychnem si v lúčení/ v pokornom
modlení:/ Spasiteľ jediný,/ len lásky viac!

81. Ku komu pôjdeme

Mel.: Všetci, čo skladajú

1. Ku komu pôjdeme,
ach, kto nám dá nádej
pri náhlom odchode
duše nám tak drahej,
bolestne čo od nás odišla,
srdcia ranila, srdcia ranila.

2. Ku komu pôjdeme,/ my dietky skúšané,/ odcho-
dom rodiča/ preťažko ranené,/ nuž, kde máme hľadať
v žalosti/ slovo radosti, slovo radosti?

3. Ku komu by sme išli?/ K Tebe, ó, Pane náš,/ ži-
vota večného/ Ty slová pre nás máš,/ ty sám smut-
ných v žiali potešíš,/ slabých posilníš, slabých posil-
níš.

4. Nuž, k Tebe ideme,/ ó, Pane Ježiši,/ pri tebe ra-
nené/ srdce sa utíši./ Za to Ti buď chvála, Pane náš:
/ dnes i v každý čas, dnes i v každý čas.

82. Keď príde raz ten posledný boj

Mel.: Ach, ja biedny, úbohý hriešnik

1. Keď príde raz ten posledný boj,
daj, nech ho prijmem oddane,
veď len Ty si v živote Boh môj,
aj keď čas smrti nastane.
Ach, z trónu svojho pohliadni,
chcem s Tebou zavrieť časné dni.

2. Len Ty si moja istá nádej,/ i keď sa všetko pomi-
nie,/ len Ty máš moc viesť ma aj ďalej,/ i po bolest-
nej hodine,/ hoc prejdem temným údolím,/ keď so
mnou si, sa nebojím.

3. Útechou mi je svätý Tvoj kríž,/ On znamením je
záchrany./ Keď na konci vekov sa zjavíš,/ vzbud' zo
sna Tebe oddaných/ a po radostnom vzkriesení,/ daj
veniec nám pripravený.

83. Ach, zbor premilý

Mel.: Kristus, Syn Boží

1. Ach, zbor premilý, k nám bôľ, žiaľ
vkročili, keď verný
služobník nás opustil
na Boží premocný hlas.

2. Pán Ježiš bol s ním/ a žehnal slovo, čin,/ slúži
Mu po celý čas,/ vo viere znášal aj bolesti tiaž.

3. Tak budoval on/ na Skale slova dom,/ host'om tiež
kajúcim bol/ v chráme, keď prestretý Pánov mal stôl.

4. O jednotu dbal/ a pokoj miloval,/ verne však pri
pravde stál,/ bránil ju, pred nikým nezakrýval.

5. Spory, hádok blen,/ čo cirkvi škodia len,/ horlivo
utišoval,/ lásky a svornosti príklad nám dal.

6. Teraz odchodí,/ Pán ho vyslobodil,/ pozbavil bo-
lestí, rán,/ tam, kde mu príbytok pripravil sám.

7. Bože, pohliadni/ na život príkladný,/ v pokore
vd'áčíme zaň,/ z milosti prijmi ho, nebeský Pán.

84. Môj život je Kristus Pán

Mel.: Ach, zostaň Kriste, s nami

1. Môj život je Kristus Pán, v Ňom
smrť ziskom mojím, o tom mnoho is-
tôt mám, hrobu sa nebojím.

2. Len Pánovi náležím/ v živote i v smrti,/ preto sa
tým vždy teším,/ že ma neopustí.

3. Uberám sa v radosti/ za Ním, svojím Pánom,/
viem, prijme ma z milosti/ v svojom nebi slávnom.

4. S Ním premôžem trápenie,/ aj kríž, biedny všetky,
/ On získal mi spasenie;/ s Otcom zmieril dietky.

5. V pokoji daj mi usnúť,/ ak Tvoja vôľa je,/ v po-
slednú hodinu buď/ spásou duši mojej.

6. Pridžžam sa Ťa verne,/ pri Tebe zostanem,/ rád
pre neho nádherné/ opustím túto zem.

85. Bože, z Tvojej milosti

Mel.: Synu Boží a ľudský

1. Bože, z Tvojej milosti
človek došiel svojho cieľa;
dvere spásy k večnosti
Tvoja lásky otvorila.
Už od krstu nás vedieš

svojím slovom do nebies.

2. U Teba sa naša púť/ zakončí raz svojím časom;/
stále voláš Boží ľud/ láskavým ku sebe hlasom:/
Podťe ku mne, som váš Pán,/ odpočinok ja vám dám.

3. Aj keď telo odumrie,/ žije večne ten, kto verí;/
v pevnej viere pokorne/ do rúk Pána seba zverí./ Ty
si život, svetla zdroj,/ ním nás prived' v domov svoj.

86. Viem ja, že v nebi

1. Viem ja, že v nebi je miesto krásne,
kde sa skvie Kristus, nad slnko jasné;
láska a nádej, pravda a viera
do toho neba dvere otvára.

2. Ó, Bože milý,/ vrúcne prosíme,/ nech Ťa v ne-
beskej/ sláve uzrieme,/ daj by sme Ťa tam/ chváli-
li, ctíli/ po utrpeniach,/ čo sme prežili.

3. Zo všetkých dní ten/ bude najt'ažší,/ keď koniec
príde/ a smrť k nám vkročí,/ telo sa v hrobe/ na
prach obráti,/ duch však nezhyne,/ k Bohu sa vráti.

4. Svetská sláva nám/ nič nepomôže,/ nepotešia nás
/žiadne rozkoše,/ keď príde chvíľa,/ že Pán zavolá,
/ poddajme sa Mu,/ buď Jeho vôľa.

5. A keď so svetom/ sa rozlúčime,/ v nebi nás čaká
/ miesto, veríme!/ Volajme k Pánu/ vo svojej viere:
/ Príd', Pane, otvor/ nám nebies dvere!

87. Prepust', prepust' ma, môj Pane

1. Prepust', prepust' ma môj Pane,
služobníka verného:

(mňa, služobnicu vernú:)

Vykúpenie v Kristu dané
zachráni ma hriešneho.

(zachráni aj mňa hriešnu.)

Už som videl spasenie,

(Videla som spasenie,)

národom zaslúbené;

pripravené všetkým verným,

Tebou, Pane, vyvoleným.

2. Prepust', prepust' ma, môj Pane,/ z toho sveta čas-
ného:/ pred tvár svätú nech si stanem/ Tvojho Sy-
na milého./ Po skúškach a po boji/ pomôž odísť

v pokoji/ a otvor mi dvere neba,/ nech tam oslavujem Teba.

88. Deň za dňom odlieta

Mel.: Ježiša nenechám

1. Deň za dňom odlieta, do diaľky
nekonečnej,
aj život plyní tak, s'á ladné
toky riečne. Ach, kde je zašlý
deň a kde je zašlý rok; človeče,
všetko to ti berie času tok.

2. Nuž, nechám tento svet/ a chcem ísť k Ježišovi,
nie, doma nie tu som,/ tam čaká život nový./ Čas,
ktorý dal si mi,/ Ti vraciam, Pane môj,/ jak v tieto
časné dni/ aj v nebi chcem byť Tvoj.

3. Tak ducha porúčam/ do Tvojich verných dlaní,/ ó,
Bože, prenes ho/ vo svoje večné stany./ Aj posledný
môj dych/ nech, Pane, je len Tvoj,/ tak u Teba duch
môm/ nájde večný pokoj.

89. Dobrý boj so na svete

1. Dobrý boj som na svete
výrobne bojoval,
vieru v Krista v živote
do smrti zachoval, pozbavený
žalosti už som beh dokonal,
Pán Boh ma do radosti
nebeskej povolal.

2. Veniec spravodlivosti/ už je pripravený,/ dá ho
verným z milosti/ Pán Boh pri vzkriesení,/ tvárou
v tvár uvidím tam/ Pána vo večnosti,/ kde s anjelmi
zaplesám/ po časnej žalosti.

3. Zálubu už nemám viac/ v márnosti na svete,/ s Pánom
túžim prebývať/ v nebeskom živote,/ On svojím
utrpením/ mne zásluhy získal,/ aby som bol spasený,
za mňa aj smrť prijal.

90. Keď života bez dokonám raz

Mel.: Márnosť vo svete, samá márnosť

1. Keď života beh dokonám raz
a príde čas mi určený
chcem Tebe, Bože, sa odovzdať

s dôverou v svojom trápení;
po mnohej biede, starosti,
daj prísť do večnej radosti.

2. Zem zakryje ma, nesvitne deň/ v záhrade tej, kde
vládne tíš,/ v nej do dňa súdu odpočiniem,/ kým, Pa-
ne, ma nezobudíš,/ a oslávené telo dáš,/ keď zmŕt-
vychvstania príde čas.

3. Tak srdce moje zaplesá tam,/ kde Teba uzriem
tvárou v tvár,/ na mňa položíš láskavú dlaň/ a prij-
mem oslávenia dar,/ v tej nádeji sa poberiem, / na ve-
ky s Tebou žiť budem.

91. Hodina mi prišla

1. Hodina mi prišla,
Ženích môj ma volá, tak sa s vami
Lúčiť mám.
Veľká milosť Božia
Zjavná mi v nej bola, keď sa ku mne
Sklonil Pán, všetkých ťažkostí,
Mnohých bolestí On ma zbavil sám.

2. Nuž, bez žiaľu, smútku, tíško, bez reptania / z tohto sveta odchádzam, / k nebeskému mestu
plný(plná)
Odhodlania / svoje krok obraciam, / večnej radosti
Z Božej milosti / tam už dochádzam.

3. Hoci sú tak krásne príbytky pozemské, / ktoré ľudia stavajú, / omnoho však krajšie sú oné
nebeské, /
Ktoré na nás čakajú. / Tie Boh postavil, pre tých pripravil, / čo Ho milujú.

4. Tam už nieto smrti, ani slz a žiaľov, / všetko to tam
Prestane, / a čo trápilo ma bolesťou tu stálou, / tam už
Navždy ustane; / po čom túžilo srdce, kým bilo, / tam
To dosiahne.

5. A tak, milí moji, dávam svoje „zbohom“ / tejto
Časnej márnosti, / aby s Kristom Pánom, mojím živým Bohom, / žil (žila) som (tam) vo
večnosti. / Tam
Ma, Ježiši, Pane najmilší, / prijmi z milosti.

92. Náš život je Boží dar

1. Náš život je Boží dar, vždy
Na to myslíme
A ten čas, čo Boh nám dal, len
Múdro užime.
Na konanie dobrého vždy bud' me ochotní, kým

Minú sa časného života nášho
Dni, života nášho dni.

2. Boh stvoril nás – tak žíme / na Jeho slávu česť /
A v láske všetci slúžme / aj svojim blíznym dnes. /
Veď čo tu rozsievame, / to budeme tam žať, / raz všetci predsa máme /: pred súdom Božím
stáť.:/

3. Boh v Kristu Pánu krásny / nám všetkým príklad
Dal, / že múdro možno vzácny / života užiť dar;/
A ten, kto verí v Neho, / sa smrti nemá báť, / veď veniec z ruky Jeho /: tam v nebi môže vziať.
:/

4. Tou nádejou sa tešme, / hoc srdce cíti bôľ, / veď život, pevne verme, / ten plný, plodný bol,
čo z Božej
vôle práve / na zemi skončil už. / Nám v smrti chvíli
tmavej /: večnosti svieti lúč. :/

93. Dost' už je, dost'!

1. Dost' už je, dost'! Ach, Pane, vezmi
Ma do nebeských stánkov!
Ty sprevod' ma, keď môj stánok tela usne smrti spánkom.
Hľa, srdce po Tebe len túži,
Ty obdaruj ma, Synu Boží,
Večnou slávou.

2. Dost' už je, dost' tých bied, čo ma tlačia / a neubúdajú, / bôľ trápi ma, ťažkosti ma ťažia / a
neprestávajú. / Ach, ktože z toho ma vyvedie, / do svätých
Ríše kto dovedie? / Pán Ježiš sám.

3. Dost' už je, dost'! Je ťažký každý deň, / ó, Bože,
Otče môj. / Ty časný kríž na večnú radosť zmeň, / daj
Dobojovať boj, / nech každá ťažkosť už prestane. /
Však Tvoja vôľa nech sa stane, / ó, Ježiši.

4. Tak odchádzam zo sveta biedneho / bez strachu,
Žalosti, / veď vojdem, viem, do raja večného / z Kristovej milosti. / Tam všetky kríže a
súženia / na radosť
Nebeskú sa zmenia / v sláve večnej.

94. Už je dost' dní života môjho

mel. Ach, ja biedny, úbohý hriešnik

1. Už je dost' dní života môjho,
už posledný čas nastáva,
neopust' ma, utrápeného,
len Tebe sa odovzdávam,

do večnej uved' ma slávy,
môj Bože, Otče láskavý.

2. Putoval som mnoho po zemi, / ach, všetkého už je
tu dost'. / Nech príde odchod vytúžený, / keď Teba
prosím o pomoc; / do večnej uved' ma slávy, / môj
Bože, Otče láskavý.

3. Nuž, s pokáním, modlitbou tichou / len Tebe ducha
porúčam, / Ty rozumieš žalostným vzdychom / i všetkým mojim bolestiam; / do večnej uved'
ma slávy, /
môj Bože, Otče láskavý.

95. Srdce mi po Tebe túži

mel. Sláva buď tebe, Bože náš

1. Srdce mi po Tebe túži,
Ty si mojej spásy zdroj,
skloň sa k ubolenej duši,
uľav bôle, Pane môj;
utrpenie narastá,
trpezlivosť stráca sa,
s pomocou mi prispěj, Pane,
keď tak trpím neprestajne.

2. Prosím, nezabúdaj na mňa, / v dobré obráť, čo je
zlé, / volám, posilň každého dňa / moje telo slabé,
mdlé; / aj keď duch môj silný je / znášať každé súženie, / v neochvejnej viere plesá, / predsa
telo v bóli
klesá.

3. Drahý Pane, dobre poznáš, / že Ťa chcem pri sebe
mať, / čo mi k dobru slúži, dávaš, / či už radosť a či
strast'. / Nech sa stane, Bože môj, / čo chceš, si môj
spásy zdroj, / však ja z ruky Tvojej Pane, / všetko
prijmem odovzdane.

4. Vždy chcem Tebe verný zostať, / v tejto viere ne-
chať svet, / v pravde Tvojho slova obstáť, / k Tebe
odísť hoc aj hneď; / keď opustím túto zem, / dúfam, že
aj dostanem / veniec slávy zaslúbený / všetkým, čo Ti
boli verní.

96. Svetská nádhera a sláva

1. Svetská nádhera a sláva,
buď už milá, komu chceš,
tvoja radosť nie je pravá,
nesplníš, čo sľubuješ;

tí, čo nebo nemilujú,
nech len v tebe rozkoš majú,
mne je predsa najmilší
život v Kristu Ježiši.

2. Ľudia prácou vysilení / klesajú od únavy, / žiadajú
si: Otče verný, / úľav slnka páľavy, / aby sme po práci ľahkej / spočinutie našli ľahké; / mne
je oddych naj-
milší / v Tebe, drahý Ježiši.

3. Často vravím si sám sebe, / často, azda tisíckrát, /
aby som už v svojom hrobe / mohol tíško spočívať; /
a na krídlach viery pravej / do otčiny vzlietol drahej, /
tam žil s Tebou, najmilší / Pán a Boh môj, Ježiši.

4. Prosím, aby stánok tela / mohol som už opustiť, /
z vrúcnej viery v Spasiteľa / smel do nebies k Bohu prísť,
/ by som pieseň vďaky spieval / a na Božiu tvár sa
díval, / pre Tvoju smrť, najmilší, / daj to, drahý Ježiši!

97. Môj Pane, ako slnce jasné

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Môj Pane, ako slnce jasné
zapadne život človeka,
keď stemnie sa a život zhasne,
aj každá časná útecha.
Bud' nádejou mi v živote
a svetlom v smrti temnote.

2. Môj Bože, tam len sa nám zjasní, / čo sme tu
hmlisto zhliadali, / uzrieme len tam v Tebe šťastní, /
v čo sme tu zbožne dúfali, / keď viera bude videním /
a nádej v Teba spasením.

3. Môj Bože, tam smrť už moc nemá, / žiť večne s Tebou budeme, / keď doba tá blahoslavená
/ kráľovstva
Tvojho nastane, / tam stíšiš každý bôľny vzdych /
a zotrieš slzy plačúcich.

98. Do rúk Božích porúčame

mel. Baránok, hľa, nesie viny

1. Do rúk Božích porúčame
zosnulého po boji.
Došiel beh tvoj už do cieľa
ideš pred trón Spasiteľa,
nech ťa prijme na milosť;

Žehnáme ťa. Amen, amen!
Odpočívaj v pokoji.
V dome Otca Pán ten svätý
iste miesto prichystal ti,
kde je stála blaženosť.

2. Večnej slávy svetlo svitá, / rozjasňuje smrti tieň, /
veď hlas Boží prebudí ťa, / vzkriesenia keď príde deň.
/ Žehnáme ťa. Amen, amen! / Z lásky Pána ti je dané
/ viacej, než sám by si chcel: / Všetkých hriechov od-
pustenie, / vykúpenie, oslávenie / vydobyl ti Spasiteľ.

3. Naposledy: Amen, amen! / Žehnáme ťa v pokoji. /
Aj keď v žiali nariekame, / Pán nám rany zahojí. /
Raz aj my sa pominieme, / cestou smrti odídeme, /
ale z Božej milosti / Ježiš Kristus, Spasiteľ náš /
z prachu zeme teba i nás / prebudí do večnosti.

99. Po svojej večnej spáse túžim

mel. Márnosť vo svete, samá márnosť

1. Po svojej večnej spáse túžim
ja celým srdcom, Pane môj,
dost' dlho sa už v tele súžim
a čakám, že kríž zložím svoj,
a rana sa mi zahojí:
Prepusť ma, Pane, v pokoji.

2. Starnúcim okom keď sa dívam / na mnohé roky života, / poznávam, čo mi viera živá / a
Božia dala dobrotu, / prečo neklesol som v boji: / Prepusť ma, Pane,
v pokoji.

3. Ved' čože dáva žitie časné? / Len mnohú súžbu, bôľ
a strasť; / tak jeho svetlo keď už zhasne, / ja túžim
uzrieť večnú vlasť; / do neba duch môj sa strojí: / Prepusť ma Pane, v pokoji.

4. Čím dlhšie trvá život časný, / čím pribúda viac ťažkostí, / tým viacej pohľad viery jasný / sa
upiera do
večnosti. / Tá všetky túžby ukojí: / Prepusť ma Pane,
v pokoji.

100. Len hosťom som na zemi

mel. Ó, Hlava ubolená

1. Len hosťom som na zemi, tu nemám
trvania, môj pravý domov, stály, je v nebi
u Pána.
Len cez hrob tmavý vedie do večnej vlasti púť; tam bude

koniec biele, tam nemá moci smrť.

2. Po ceste trnia kráčal / som od čias mladosti, / keď trápenia som znášal / a mnohé ťažkosti, / ved' starosti hneď zrána / na srdce doľahli, / i v noci prišli na mňa / a spánok zobrali.

3. Na ceste môjho života / ma búrky desili, / blesk, príval, vlnobitia / mi úzkosť množili; / však trpezlivo niesol / som všetok bôľ a žiaľ, / no, bol by som i klesol, / Ty si však pri mne stál.

4. Len Ty si moja radosť / a svetlo mojich ciest; / keď zanechávam časnosť, / môj Pane, Ty ma ved' / tou cestou, ktorá končí / vo večnej radosi, / kde uzrú moje oči / tvár Tvoju z milosti.

5. Tam budem večne bývať / už nielen ako hosť, / ctiť Tvoje meno, vzývať, / Ti vdáčiť za milosť, / zo srdca úprimného / Ti spievať piesne chvál, / že si ma nehodného / tak veľmi miloval.

101. Otče, Ty si život dal

mel. Otče náš, milý Pane

1. Otče, Ty si život dal, Ty berieš ho, odnímaš.
Tento tiež si k sebe vzal, veríme to, Pane náš.
Do rúk Tvojich vkladáme pútnika ustatého,
prijmi ho k sebe, prosíme, pre obeť Syna svojho.

2. Kriste, Ty si život sám, / nás potešuj v tej chvíli, / milosť svoju udeľ nám, / moc smrti nech nezmylí / nádej, že kto Tebe žil, / ten v Tebe aj zomiera. / Raz ho tam aj osláviš, / kde viac sa neumiera.

3. Duchu Svätý, zmiluj sa, / neopúšťaj nás v žiali! / Otvor duši nebesá, / čo odchádza do diali. / Vzdychaním nevýslovným / za ňu sa prihováraj, / nám však sluhom pokorným / istotu viery dávaj.

102. Večný Bože, Tvoje roky

mel. Kráľu nebies! Kto vysloví

1. Večný Bože, Tvoje roky nikdy neskončia, z Tvojej moci živou krásou kvitnú úbočia; Ty prikážeš a zvädlý kvet

vietor odveje, aj človek sa
ako tráva časom pominie.

2. Boh spočítal naše roky, / dni a hodiny, / raz sa
človek odoberie / z kruhu rodiny; / /:smútok ako
mračný oblak / srdce zahalí, / završí sa ľudský život /
v tichom skonaní. :/

3. Pane, Ty nám dávaš poznať, / že sme iba prach, /
no, milosťou v našich srdciach / prekonávaš strach: /
/: Kristova smrť a vzkriesenie / je znak nádeje, /
že z časnosti do večnosti / len s Ním prejdeme. :/

103. Akže sme už mnoho dobrého

mel. Aj keď ma Pán Boh zavše tresce

1. Akže sme už mnoho dobrého
z rúk svojho Pána prijali,
ak dá piť z kalicha horkého,
prečože by sme reptali?
On vie, čo chce, aj keď tresce,
zavrhnúť nás nechce.

Refr.: Bud' sväté meno Hospodinovo pochválené!

2. Ak by nám odňal časné statky, / nezúfajme preto
v žiali, / keď sme na svet z života matky / prišli, veď
sme nič nemali, / a Boh milý v každej chvíli / množil
naše sily.

Refr.:

3. Ak vezme nám manžela (manželku), dietky, / ak
nás aj života zbaví, / však v nebesiach veriacich všetkých / zhromaždí do večnej slávy. / Čo
Pán Boh dal,
to si aj vzal, / svoje k sebe zobral. /

Refr.:

4. Kto proti nám, keď Boh je s nami? / Živí aj mŕtvi
sme Jeho; / diabol, smrť a pekelné brány / neodlúčia
nás od Neho; / hlad, povodeň, meč a oheň, / zlo sveta celého. /

Refr.:

104. Čím väčší kríž, tým bližšie nebo

mel. Pád poddávam sa Božej vôli

1. Čím väčší kríž, tým bližšie nebo,
pod krížom Boh nám bližšie je,
kto tu ešte v trápení nebol,

ten smrť a súd si zľahčuje:
Koho Boh cvičí v súžení,
ten bude blahoslavený.

2. Čím väčší kríž, tým väčšia viera, / palma pod bremenom rastie, / kresťan si zo slz perly
zbiera, / a nezlomí ho nešťastie, / jeho viera v kríži silnie, / prekoná každé súženie.

3. Čím väčší kríž, tým väčšia láska, / vetrom sa aj
oheň množí, / keď pominie sa búrka ťažká, / hneď slnko lúče rozloží, / sť a olej do ohňa vliaty,
/ tak nám
kríž lásku roznieti.

4. Čím väčší kríž, tým väčšia nádej, / ktorá nezahanbí nikdy, / pomáha najmä v chvíli ťažkej, /
i za mračnom slnko vidí, / kotva loď v búrke zachráni, / nádej dá prísľub záchranu.

5. Čím väčší kríž, tým bližší Ježiš, / keď ľudská pomoc zlyháva, / len Jeho chyt' sa – a uvidíš, /
svojim
pravicu podáva. / On aj v hroznej chvíli smrti / poteší
a oslobodí.

6. Ukrižovaný, daj mi Tvoj kríž / vždy úprimnejšie
milovať, / uľahči to, čo mi naložíš, / najmä však pomôž zachovať / vieru, lásku, nádej vo mne
/ a kríž
prenášať pokorne.

105. Cez súženia a bôle

mel. Ó, Hlava ubolená

1. Cez súženia a bôle,
cez mnohé ťažkosti
ísť podľa Božej vôle
musíme z časnosti
do večnej slávy nebies,
kde nárek prestane. Ach, prosíme, tam prenes nás biednych, ó, Pane.

2. Tou cestou mnohí išli, / čo Bohu slúžili, / prv než
ku cieľu prišli, / tu bôľne kvílili. / Sám Boží Syn, Pán
Ježiš, / keď spásu získal nám, / tak ťažký musel
zniest' kríž, / On, Boh náš a náš Pán.

3. A preto aj my kríž svoj / tu tíško znášajme, / bojujme výborný boj, / beh verne konajme, / vo
viere
stojme, až kým / svoj dosiahneme cieľ, / ten veniec,
ktorý svojim / zaslúbil Spasiteľ.

4. Ak mieniš, Pane milý, / nás cestou kríža viesť, / tak
slabým pridaj sily / čo naložíš, to zniest', / len odpusť
naše hriechy, / daj šťastné skonanie / a premeň bôľne
vzdychy / na spev a plesanie.

106. Ježiš, moja radosť

1. Ježiš, moja radosť, srdca
môjho žiadost', krása vznešená,
len po Tebe túži v každom
svojom kríži duša stiesnená.
Syn Boží, Spasiteľ môj,
na svete niet nič milšieho,
nad Teba drahšieho.

2. Ja v Tvojej ochrane, / i keď boj nastane, / nič sa neľakám. / Nech si víchor zúri, / nech zlosť
ľudská búri,
/ v Teba len dúfam. / I keď hriech sa rozmáha, / a mňa
kríž, zármutok dusí, / len nech Ty pri mne si.

3. Vzdial' sa svetská márnosť, / lebo moja radosť / len
Pán Ježiš je, / preč sláva, hodnosti! / Pácha neprávosti, / kto pre vás žije. / I keď kríž a časná
smrť / na svete ma trápi, mučí, / s Ním ma nerozlúči.

4. Nesmúť, moja duša, / ver v Pána Ježiša, / pokoj
pod' v Ňom nájsť, / tí, čo Ho milujú, / miesto smútku
majú / v nebi svoju slasť. / Ak znášam aj potupu, /
o všetkom vie večná Milosť, / Ježiš, moja radosť.

107. Kde sú verné zástupy

mel. Dobrý boj som na svete

1. Kde sú verné zástupy Božích vyvolených,
ktorých Ježiš vykúpil, krvou očistil ich,
Pane, tam si vezmi nás,
keď sa nám čas minie, pre zásluhy
svoje spas a pre zmilovanie.

2. Kde je nové nebo, zem, / s ľuďmi Boží stánok, / kde
na tróne uprostred / je Boží Baránok, / Pane, tam si
vezmi nás, / aby sme Ti chvál, / v ktorých zaľúbenie
máš, / spievať neprestali.

3. Tam nebude viacej plač, / trápenie a smútok, / ale
večná radosť, jas, / nijaký zármutok. / Pane, zotri slzy nám, / ktoré prelievame, / nech po
časnej smrti tam / s Tebou prebývame.

108. Keď bolesť blíž sa

mel. Kde si, môj premilý

1. Keď bolesť blíž sa, oči plní žiaľ, nedovoľ mi, Pane,
aby som zúfal. Tvoj slnka jas žiari ponad mračná.

Ku Tebe pohliada myseľ vd'ačná.

2. A keď som v nemoci, Ty k lôžku môjmu / pristúpiš
s pomocou sluhovi svojmu. / Čoho sa ľakať mám, čoho sa báť, / keď viem, že Ty pri mne
vždy budeš stáť?

3. A keby som aj raz pod krížom zmieral, / ku Tebe
vedie ma vždy moja viera, / keby sa nestíšil bôľ mojich rán, / na Teba spolieham, Ty si môj
Pán.

109. Ježiš ma miluje

mel. Bože, verný Bože

1. Ježiš ma miluje,
čo si mám ešte žiadať?
V Ňom a Jeho láske
chcem stále zotrvať;
On vo mne a ja v Ňom,
to ma potešuje,
som šťastným dieťaťom,
Ježiš ma miluje.

2. Nie horkosť, lež sladkosť, / zo slov Jeho plynie mi,
/ ak tu mám ďalej žiť, / Pane, prispor mi viery; / staň
sa, ako Ty chceš, / keď ma kríž sužuje, / u mňa stále
platí: / Ježiš ma miluje.

3. On vie lepšie, než je, / v čom pravé blaho tu je, /
predo mnou je skrytý / cieľ, ktorý On sleduje, / keď
však trpezlivo / prenášam trápenie, / nič mi neuškodí,
Ježiš ma miluje.

4. Prešťastný je ten deň, / keď na Neho spomínam, /
šťastná je chvíľa tá, / k Ježišovi keď vzhliadam, / hoci raz aj umriem, / srdce nežaluje, /
vyznávam s isto-
tou: / Ježiš ma miluje.

5. A keď raz príde smrť, / z časnosti ma odvolá, / pôjdem jej v ústrety / a v nádeji zavolám: /
Smrť, strach,
hrôza z teba / sa ma nezmocňuje, / lebo pevne verím:
/ Ježiš ma miluje.

110. Keď žiaľu bremeno nás tlačí

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Keď žiaľu bremeno nás tlačí
a rozlúčkou sme zronení,
keď srdcia trápime si v plači,

kto rozjasní zrak zahmlený?
Len Ty, ó, Pane Ježiši,
si Utešitel' najmilší.

2. Keď bolí smrti osteň zhubný, / čo zväzky naše poranil. / Kto podá pre život liek sľubný, / čo balzomom je na rany? / Len Ty, ó, Pane Ježiši, / si lekár, ktorý vylieči.

3. Hoc ťažia nás tu mnohé biedy, / Ťa duchom vrúcim
slávime, / veď zjavil si aj nám, čo niekedy / si zjavil
dietkam, veríme, / že s Tebou, Pane Ježiši, / sme
svojmu Bohu najbližší.

111. Krížom trápený

mel. Odvrát', ó, Bože

1. Krížom trápený, Bože, Teba hľadám,
ťarchou sklúčený do Tvojich
rúk skladám všetko dúfanie,
i svoj život celý, plný dôvery.

2. Len tá blaženosť / posilňuje, Pane, / že mi nebies
vlasť / príbytkom sa stane / aj cez smrti tieň, / že Ty,
svetlo pravé, vedieš ma k sláve.

3. Pane, sily daj / preniesť smrti chvíle, / z lásky vypočuj / vzdychy úpenlivé, / keď so mnou
budeš /
v tom poslednom boji, / usnem v pokoji.

112. Po chvíľach ťažkých

mel. Odvrát', ó, Bože

1. Po chvíľach ťažkých, kríži utrpenia,
keď hlava na hrud' klesá unavená, po mnohých nociach
a v bôli prebdených zostal iba vzdych.

2. Ako by zrazu / blesk priam udrel z neba, / mizne aj
kalich, / čo umoril teba, / aj ťarchu hriechu, / tú nošu
tvrdých skál, / na seba Pán vzal.

3. Tak leží telo, / ruky urobené, / oči spia, na zrak /
padá tiché snenie. / Už ti smrti zvon / na cestu vyzváňa, / spočiň u Pána.

113. Pokorne, tíško, milá duša

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Pokorne, tíško, milá duša,
znášaj ťažký kríž, bolesti,

pamätaj, že to Boh dopúšťa,
dá však i pomoc z výsosti!
Preto, nech sa, čo chce deje,
len v Bohu skladaj nádeje.

2.Nebudeš, duša, zahanbená, / Boh prameňom je pomoci, / k milosti Jeho otvorená / je brána
vo dne
i v noci. / On radosť do srdca naleje, / len v Bohu skladaj nádeje.

3.Nie, nezdarí sa v každom čase, / čo človek žiada
a mieni, / a kto sa zapriet' nedokáže, / ten zlé na horšie premení. / Boh však vie, čo mi
prospeje, / len
v Bohu skladaj nádeje.

4.Ak Pán Boh chce, už zajtraší deň / prinesie mi
uľahčenie, / stratí sa všetkých starostí tieň, / stopa po
ňom nezostane! / U Boha všetko možné je, / len v Bohu skladaj nádeje.

5.Hoc by aj trval údel ťažký, / meškala pomoc z výsosti, / len tíško, ešte z Božej lásky /
rozkvitnú ruže
radosti. / Preto nech sa čo chce deje, / len v Bohu
skladaj nádeje.

114. Pán Boh mi je silou

1.Pán Boh mi je silou i dúfaním,
potešením istým a nepremenným,
len v Jeho moci i vo dne i
v noci hľadám pomoci.

2.V Ňom je život, smrti sa nebojím, / s Ním obstoím, / ved' On je Otcom mojím. /
Nezomriem večne, / vyznávam srdečne / a viem bezpečne.

3.Neodluči ma tu nič od Neho, / dúfam v Neho, / ved'
som stvorenie Jeho. / On, ma spravuje, / vedie, opatruje, / aj ochraňuje.

4.Preto, dokiaľ žijem, Jeho chcem cítiť, / vždy velebiť
/ a skutky Jeho chváliť, / slúžiť len Jemu, / Otcovi
večnému, / Bohu mocnému.

5.Ó, Bože, chráň cirkev svoju milú, / hŕstku malú; /
tak drahú vykúpenú / krvou verného / Syna jediného,
/ Krista milého.

115. Čo Boh činí, to dobré je

1.Čo Boh činí, to dobré je,
svätá je vôľa Jeho,
čo naloží, to prospeje,
ja pevne verím v Neho,

že ma On sám, môj dobrý Pán,
vyslobodí zo zlého,
spoľahnem sa na Neho.

2.Čo Boh činí, to dobré je, / pozná čas ku pomoci, /
hojí srdce, keď choré je, / lieči v každej nemoci, /
klesnúť nedá, a tak teda / očakávam na Neho / v deň
súženia každého.

3.Čo Boh činí, to dobré je, / On mi nič zlé nepraje, /
premáha všetko, čo zlé je, / On je zdrojom nádeje, /
raz príde čas, keď ma Pán zas / poteší a posilní, / veď
dobře so mnou mieni.

4.Čo Boh činí, to dobré je, / hoc musím aj okúsiť /
bôľ, trpký kalich, súženie, / ja sa predsa odstrašiť /
ničím nedám, On láskou sám / osladí mi horkosti /
a zbaví ma žalosti.

5.Čo Boh činí, to dobré je, / pri Ňom navždy zostanem, / aj keď zomrie telo moje, / večný
život dostanem, / Boh ma z hrobu v onú dobu / prijme v slávny
neba stan, / na Neho sa spolieham.

116. S tebou sa rozžehnávam

mel. Čím môžem Ťa privítať

1. S tebou sa rozžehnávam,
svet klamný, nestály,
veď v tvojich krásach nemám
radosti zdroj stály,
v nebi je stánok lepší,
po ňom verní túžia, tam Pán večný
poteší všetkých, čo Mu slúžia.

2.Svojou radou ma spravuj, / Ježiši, syn Boží, /
zmužilosť srdcu daruj, / keď sa môj kríž množí, /
uľavuj mi bolesti, / daj šťastné skončenie, / potom
po časnej smrti / aj večné spasenie.

3.V deň boja posledného / Tvoj kríž, meno Tvoje, /
kiež občerství ma mdlého, / je zdrojom nádeje, /
a Tvoja smrť, Ježiši, / horké umučenie, / nech útechou
je duši, / keď príde lúčenie.

4.Nuž priviň ma z milosti / ku sebe, môj Pane, / prived', kde niet žalosti, / kde len radosť
vládne, / dobre
mi bolo čase / pri Tebe aj v kríži, / preto chcem byť
i večne / s Tebou, môj Ježiši!

5. Vpíš moje meno Pane, / do Knihy života, / a spoj
ma s tými pevne, / čo v nebi chvália Ťa / účastní večnej slávy / a stálej radosti, / splň to, Pane
láskavý, /
prehojný v milosti.

117. Z hlbokosti k Tebe volám

1. Z hlbokosti k Tebe volám,
čuj, Bože, smutný môj hlas,
praj sluchu úprimným slovám,
skloň sa ku mne, pomôž včas;
veď ak vidíš len neresti,
previnenia, neprávosti,
kto pred Tebou obstojí?

2. Ty však zo svojej milosti / previnenia odpúšťaš, /
bez našich zásluh, hodností / kajúcim milosť dávaš. /
Človek nemá sa čím chváliť, / lež v pokore a v bázni
žiť, / prosiť o zmilovanie.

3. Len ku Tebe sa utiekam, / a nie k svojim zásluhám,
/ v úzkosti len Teba hľadám, / na Tvoju pomoc čakám. / Písmo sväté svedčí o tom, / že si
milostivým
Otcem, / chcem navždy zostať s Tebou.

4. Ak musel by som do noci / a zas do rána volať, /
však, Bože len Tvojej moci / vždy budem dôverovať
/ a spasenie len od Teba, / trojjediný Bože z neba, /
budem vždy očakávať.

5. Ak aj mnoho zlého je v nás, / u Boha viac milosti,
/ pravica Jeho v pravý čas / z ťažkostí nás vyprostí. /
On Pastier stáda výborný, / u Neho sluha pokorný /
dosiahne vykúpenie.

118. Zo srdca vrúcne žiadam

mel. Ó, hlava ubolená

1. Zo srdca vrúcne žiadam o tiché
skonanie, veď v tomto tele znášam kríž mnohý,
môj Pane.
Nuž, v pokoji chcem odísť do večnej radosti:
Príď čím skôr, môj Ježiši. Ty darca milosti!

2. Ty zbavil si ma pekla, / smrť večnú porazil, / pre krv, čo za mňa tiekla, / som s Tebou
zvíťazil. / Viac nebojím sa smrti, / ľsti diabla, hriechov zlých, / prečo by som sa rmútil? / Som
v rukách Kristových!

3. Daj sily, nedaj klesať, / keď zrak mi zastrie tma, /

a pomôž verným zostať / do posledného dňa, / nech
v pevnej viere môžem / tu beh svoj dokonat'. / A po-
tom Tebe, Bože, / chcem ducha odovzdať.

4.Sám Hospodin nech žehná / vám, moji najmilší, /
nech dary nebies vám dá / a v smútku poteší. / Vo
viere buďte pevní / po celý života čas, / kým Spasiteľ
naš verný / ku sebe pozve vás.

119. Tak blahoslavený

mel. Ja v Boha milého

1.Tak blahoslavení sú kresťania verní, čo plnia Božie slovo
a žijú podľa neho. Nič im tu neuškodí, lebo Pán Boh ich vodí.

2.I keď mnohú bolesť / v živote musia zniesť, / na
škodu im to nie je, / veď Pánovo riadenie / pomáha ku
dobrému / každému veriacemu.

3.Pobožnosť srdečná / je vždy užitočná, / Boh má
v nej zaľúbenie / a dáva zaslúbenie / aj pre život terajší, / aj pre život budúci.

4.Kto pobožne žije, / ten Bohu milý je, / pristúpiť
môže k Nemu, / k Otcovi láskavému, / len v Ňom
zložiť nádeje, / nech sa čokoľvek deje.

5.Tam v slávnej večnosti / veľkej blaženosti / dôjdu
Boží ctitelia. / Tam svojho Stvoriteľa / budú vždy
oslavovať / a večne sa radowať.

6.Oko nevidalo, / ucho neslýchalo, / nevstúpilo do
srdca, / čo od večného Otca / je všetkým pripravené,
/ čo milujú Ho verne.

7.Ó, Bože, pomáhaj, / Duchom ma sprevádzaj, / nech
v pravej pobožnosti / nažívam tu v časnosti, / a potom
s Tebou stále / prebývam v nebies sláve.

120. Ach, jak krátky je náš čas

mel. Ach, jak všetko predivne

1.Ach jak krátky je náš čas, nik nevie,
kedy sa raz aj pre nás naplní;
tak náhle odchádzame, ani sa nenazdáme, smrť zavrie naše časné dni.

2.Kým dni života, Pane, / z milosti Tvojej máme, /
sám nás sprevádzaj v nich, / by sme Ťa milovali /
a slabým pomáhali, / životom žili pobožným.

3. Ku príbytku večnému / chystať sa daj každému /
v žiali aj radosti, / všetko Ti odovzdávať, / v nádeji
zotrvať, / že aj nás vzkriesiš z milosti.

121. Aj keď neviem ako, kde

mel. Ježiša neopustím

1. Aj keď neviem ako, kde,
rozlúčim sa s telom svojím,
to však môj Boh dobre vie.
Verím, preto sa nebojím;
mojou snahou je vždy bdieť,
hoc by prišla smrť aj hneď.

2. Nadovšetko si čisté / svedomie chcem zachovávať,
/ a dúfanie mať isté, / vieru v Ježiša dokázať / čistou
láskou, aj bolesť / každú bez reptania niest'.

3. Keď tu žijem pokojne, / pokojne aj potom usnem, /
keď môj Pán je so mnou, viem, / hoci aj do hrobu
klesnem, / pre zásluhy Jeho smiem / veriť, že s Ním
žiť budem.

122. Nič nemám drahšie

mel. Verím to pevne

1. Nič nemám drahšie na tom širom
svete nad Teba, Kriste,
a nad slovo sväté, k sebe ma
voláš, odpočinok
dávaš, pri mne zostávaš.

2. Všetko sa míňa: žalosť, radosť, sláva, / život ľudský
je ako v poli tráva, / zaveje vietor, niet ho viac na zemi, / náhle sa zmení.

3. Ale Ty, Pane, ten istý bez zmeny, / Ty si od vekov,
zmlovania plný, / pri Tebe aj my život večný máme
/ v nebeskej sláve.

4. Nádejou spásy živíš dušu moju, / v zármutkoch
tešíš, posilňuješ k boju, / nad Teba v svete, žijem, či
umieram, / nič drahšie nemám.

123. Pamätajme na to všetci

1. Pamätajme na to všetci: Stálosti nemáme, smrť nás často vtedy zdesí, keď sa nenazdáme.

2.Smrteľní sme – vieme tedy: / umrieť raz musíme, /
ale ako, kde a kedy, / ani netušíme.

3.Taký, hľa, je od pradávna / údel všetkých ľudí, / nešťastia nás mnohé rania, / strhnú smrti
prúdy.

4.Boh však nechce, aby večne / zhynul hriešny človek, / On dá silu, hoc je smútok / veľký
akokoľvek.

5.On dal svetu Spasiteľa - / a v Ňom aj my máme /
láskavého Tešiteľa, / preto nezúfame.

6.Dúfajme, On nielen raní, / On i obväzuje, / otvorí
nám nebies brány, / spásou obdaruje.

124. Počúvaj, pútnik

mel. Aká ľúbezná

1.Počúvaj, pútnik, počúvaj
pozorne volanie, ktoré
od tichých hrobov znie:
Človeče, prach si, na prach sa
obrátiš, život svoj stratíš.

2.Ak tvoje srdce / svet si zaľúbilo, / v žiadostiach jeho / svoje dni prežilo : / smutno ti nad tým
/ oko sa
zarosí, / všetko smrť skosí.

3.Mňa však ani smrť / prehrozná nezdesí, / aj v hrobe tmavom / uvidím Slnka svit: / zasvieti
mocne /
z Ježiša milého / tým, čo sú Jeho.

4.Za Kristom kráčaj, / Boží ľud v časnosti, / slúžiacou láskou / v ústrety večnosti, / ver, príde
koniec /
všetkého strádania / pred tvárou Pána.

125. Ó, smrť, si krutý host'

1.Ó, smrť, si krutý host',
prinášaš bôľ a žalosť,
ty srdcia zraníš
tam, kde sa zjavíš.

2.Čo vedno spája nás, / ty rozdelíš a trháš, / aj pevné zväzky / rodinnej lásky.

3.Ty rozkoš, krásu tiež / do prachu zraziš, zmetieš, /
pred tebou ktože / uniknúť môže?

4.Však predsa nie som sám, / mňa chráni Ježiš, môj

Pán, / nad smrťou Vítaz, / čo umrel za nás.

5.On, Priateľ a Boh môj, / dá život, radosť, pokoj, /
ku Nemu idem, / s Ním večne budem.

126. Niet chvíle v živote

1.Niet chvíle v živote, niet miesta
na svete, kde by som si žil v istote; viem,
smrť čaká, a to ma desí a ľaká.
Refr.: Ach, Bože, v tomto súžení
len Ty mi buď potešením!

2.Tu sme len nestáli, / či veľkí, či malí, / odplatou
v smrti sme vzali. / Tá nás všetkých / berie: silných,
a či vetchých.
Refr.:

3.Čo zmôže liečenie, / čo plač a kvílenie, / azda krátke uľahčenie. / Kde je sila, / čo by nás
pred smrťou
skryla?!
Refr.:

4.Ty sám, ó, Ježiši, / aj v chvíli smrti si / Pomocník
a Pán najvyšší. / V Teba verím, / do Tvojich rúk sa
rád zverím.
Refr.:

5.Bože, prijmi ma sám, / otvor nebeský chrám, / keď
časný beh svoj dokonám. / Volám k Tebe, / dokiaľ len
ducha mám v sebe: /
Refr.: Ach, Bože, v tomto súžení / len
Ty mi buď potešením!

127. Na svoju smrť sa rozpomeň

mel. Buď Bohu česť na výsosti

1.Na svoju smrť sa rozpomeň,
kým žiješ v tejto časnosti,
nehľadaj márne deň čo deň,
v čom nieto pravej stálosti.
Na myslí večný život maj,
nie si tu navždy, pamätaj
v Kristu je nádej záchrany.

2.Čo chce tvoj Pán, maj na myslí, / veď tebe smrť tiež
blízka je, / keď na ňu človek nemyslí, / náhle mu život skracuje. / Dnes, hľa, nám vzala
jedného, / zajtra
vziať môže ďalšieho, / raz príde rad na každého.

3. Nuž, buďme všetci v každý čas / z časnosti odísť
hotoví, / pokánie z hriechov čiňme včas / a buďme
verní Pánovi. / Za príklad slúžme zbožnosti, / úprimnej lásky, svornosti, / tak dosiahneme
spasenia.

128. Vzbud' sa, človeče

mel. Odvrát', ó, Bože

1. Vzbud' sa, človeče, zo sna bezpečnosti,
pýchy duchovnej, hriechu, bezbožnosti, k Bohu sa obrát',
nemysli len na svet, stálosti v ňom niet.

2. Nevieš, ktorý krok posledným ti bude, / ako obstojiš tam, na Božom súde, / keď ťa zastihne
náhle, znenazdania / zlej smrti rana.

3. Tam už nebude času na pokánie, / preto o Božie
prosme zmilovanie, / verme, a na smrť stále pamätajme, / včas sa kajajme.

4. Mnoho nešťastí, nebezpečí tu je, / však aj nimi nás
Ježiš oslovuje, / nuž, buď hotový odísť v chvíli každej, / modli sa a bdej!

5. Drahý Ježiši, buď nám milostivý, / utvrď vo viere v tento čas trúchlivý, / že aj nás k sebe
ako Pán
láskavý / prijmeš do slávy.

129. Včera žil a dnes ho už niet

mel. Rozlúčime sa s týmto telom

1. Včera žil a dnes ho už niet,
zvädol rýchlo tak ako kvet,
Súd Boží je spravodlivý,
každý zomrie, kto je živý.

2. I keď človek to neverí, / že smrť stojí blízko dverí,
/ prekvapí nás nečakane / a tiež predesí náramne.

3. Človek svoj si život stavia / na bohatstve, sile zdravia, / klame seba aj bližneho, / v tom
pokojá niet
pravého.

4. Keď sa zlá smrť náhle zjaví / a života nás pozbaví: / do hrobu nič nevezmeme, / na čom si
tak zakladáme.

5. Kto však Bohu sa odovzdá, / kto s pokáním neodkladá, / ten má hriechov odpustenie, /
večný život a spasenie.

130. Aký biedny, aký krátky

1. Aký biedny, aký krátky
je náš ľudský život;
ako hmla, ktorá sa vznáša,
a potom sa náhle stráca,
aj náš život tak mína sa.

2. Aké márne a nestále / sú radosti svetské; / ako riava rýchlo plynie, / na chvíľku si
nespočinie, / tak sa
svetská radosť minie.

3. Aká je mdlá a nestála / i sila človeka; / hoc by aká
veľká bola, / za okamih smrť ju zdolá, / do tmy hrobu
ju pochová.

4. Aká márna, aká zradná / je aj ľudská sláva; / pred
kým všetko sa dnes korí, / toho zajtra smrť umorí, /
sláva mu na popol zhorí.

5. Ježiši, pre svoje rany, / daj nám život večný; zbav
nás hriechov, ľudskej zlosti, / veď ku pravej pobožnosti, / potom prijmi do radosti.

131. Kto pozná čas

1. Kto pozná čas, keď dokonat' mám?
Dni plynú, príde po mňa smrť,
vždy blízka je a nečakaná,
náhle ma môže zastihnúť.
Refr.: Kriste, pre rany nevinné
buď pri mne v smrti hodine.

2. Do večera sa často zmení, / čo bolo včasne za rána. / Dokiaľ som živý tu na zemi, / hrôza zo
smrti ľaká ma.
Refr.:

3. Nevzdiali ma do Krista môjho / život, smrť, pokoj
ani boj, / dám svoje ruky do rán Jeho, / vyslovím: Pán
môj a Boh môj.
Refr.:

4. Obliekol som sa v svätosť Krista / pri krste, to je
slávna vec, / prijal ma Pán Boh, pravda istá, / miluje
ma ako Otec.
Refr.:

5. Kristovo telo som požíval, / krv Jeho mal som za
nápoj, / On vo mne, ja v Ňom som prebýval, / som Je-
ho, On je Pán Boh môj.
Refr.:

6.Nuž, príd', smrť, večer a či ráno, / som s Kristom,
viac sa nebojím / preved' ma k radosti cez žalosť, /
však s pravou vierou obstojím. / Kriste, pre muky nevinné / bud' pri mne v smrti hodine.

132. Dnes žijem

mel. Kto pozná čas, keď dokonat' mám

1.Dnes žijem, či však dočkám rána?

Kto nazrie do budúcností?

Nuž, prosím Teba, môjho Pána,

daj, nech Ti žijem k chvále, cti,

aby som Tebe, Pánovi,

bol počet vydat' hotový.

2.Kvet zrána zdobí pestrá krása / a naraz rýchlo
uvädne. / Tak aj človek prv než nazdá sa, / do hrobu
náhle upadne; / nuž, vyplňuj verne čas svoj, / čo ak
dnes príde koniec tvoj?

3.Chráň sa vždy márných skutkov, hriechu, / a nestrať z očí nebies vlasť, / tam kvitne verným
palma

mieru, / tu smútok, stály boj a strasť; / vedz, rýchlo
život uletí, / deň včerajší sa nevráti.

4.Chcem preto, ako Tvoji verní, / v bázni Božej, môj
Pane, žiť, / by som bol aj ja sluha verný, ved' môžeš
v každej chvíli prísť. / Ak by si prišiel v rýchlosti, /
prijmi ma k sebe z milosti.

133. Môj Bože, viem

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1.Môj Bože, viem, že zomrieť musím,

ved' som len smrteľný človek,

na to si tak často pomyslím,

že nie je stály ľudský vek,

čuj preto prosbu pokornú,

daj, Bože, mi smrť pokojnú.

2.Môj Bože, neviem, kedy skonám, / nie som na
chvíľu bezpečný, / za dym, za tieň život pokladám, /
raz nastane deň posledný, / preto dopraj mi v časnosti / pripraveným byť k večnosti.

3.Môj Bože, neviem, ako umriem; / jedného smrťou
násilnou, / iného zase pokojnou zriem / zo sveta odchádzať smrťou, / nech vôľa Tvoja sa
stane / pri mojom skonaní, Pane.

4.Môj Bože, neviem, kde raz zomriem / a kde zem

prikryje hrob môj, / už teraz to však určite viem, / že
ma vzkriesi z mŕtvych hlas Tvoj, / preto kdekoľvek
spočinem, / Ty so mnou si, nezahyniem.

5. Keď teba musím zomrieť, Bože / a dokonat' svoj
zemský beh / krv Kristova nech mi pomôže, / prijmi
ma, zbav úzkosti bied, / Tvojmu riadeniu nechávam /
kde, kedy, ako skonat' mám.

134. Divné volíš, Bože, cesty

mel. Svetská nádhera a sláva

1. Divné volíš, Bože, cesty,
ktorými nám kráčať dáš,
napriek ľudskej zlobe, lesti,
k dobrému Ty vedieš nás.
Smrťou strašnou srdcia naše
nečakane desíš zavše,
by sme zišli zo zlých ciest,
Tebou sa vždy dali viesť.

2. Z dopustenia Tvojho, Pane, / Bože milý, jediný, /
pred očami každý z nás má / obraz smrti mrazivý; /
ním k múdrosti napomínaš, / k rozvážnosti silu dávaš,
/ vravíš: „Len mi ruku daj, / nikdy sa ma nespúšťaj!“

3. Života i smrti Pane, / úprimne Ťa prosíme: / hroznej smrti zavaruj nás, / ktorej sa tak
desíme. / Keď nás
budeš brať z časnosti / a prevedieš do večnosti, / nech
sa srdce utíši, / v Tebe, Pane Ježiši.

135. Keď ťa schytí žitia vír

mel. Dobrý boj som na svete

1. Keď ťa schytí žitia vír,
bodá tŕnie smútku,
keď hrob chladný otvorí
bránu na rozlúčku,
kto v tej noci svetla lúč
dá, i živú nádej?
Kto k životu podá kľúč,
akou cestou ďalej?

2. Kto ti silu do rúk dá, / vieru v srdce vloží? / Kto
púť zjasní k domovu? / Jedine Syn Boží! / Kriste môj
a Pane môj, / premôž moju mdlobu, / by som mohol
víťazne / prejsť cez bránu hrobu.

3. Kvet i tráva usychá, / zvädnú náhle v lete. / Často
človek ako vták / zrazený je v lete. / Aj mne skončí
časná púť, / náhle príde prítmie. / Bože, nedaj zabudnúť, / že si Ty vždy pri mne.

4. V živote i pri smrti / vedieš svoje deti, / Tvoja láska hreje ich, / nádej slnkom svieti. / Zostaň
s nami,
Pane náš, / ved' nás svojou cestou / k domu Otca, kde
pre nás / pripravil si miesto.

136. Ťažká rana bolí, páli

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Ťažká rana bolí, páli,
ktože nám ju obviaže?
Tmavé mračno obzor halí,
kto nám slnko ukáže?
Mnohé v duši sú otázky,
kto dá na ne odpoveď?
Len Ty, Pane! Z veľkej lásky
skloň sa, svojím slovom svieť.

2. Ty aj raniš, Ty aj liečiš, / novú nádej srdcu dáš, /
Ty zarmútiš, Ty aj tešíš, / v bezradnosti nenecháš. /
Preto k Tebe, Pane milý, / s dôverou sa vinieme: /
keď klesáme, pridaj sily, / potešuj, keď plačeme.

3. Nedaj zúfať, uisti nás, / že nás predsa miluješ, / aj
keď príde odchodu čas, / nad nami sa zmiluješ. / Nechceš, aby človek hriešny / musel večne
zahynúť, / aj
keď z ľudí nevie to nik, / ako skončí časnú púť.

4. Ty si spásou nám vymohol, / keď si niesol muky,
kríž, / aj moc smrti si premohol - / i nás znovu obživíš. / Preto vierou tešíme sa: / Ty, čo
všetkých spasiť chceš, / tým, čo Teba pridržia sa, / večný život
daruješ.

137. Rýchly posol smrti prišiel

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Rýchly posol smrti prišiel,
svojich milých opúšťaťam,
do cieľa môj život došiel,
dušu Bohu porúčam.
Keď Pán pozve, na hlas Jeho
odchádzame ku Nemu,
aby sme tam boli spolu,
blízko Bohu večnému.

2. Rýchly posol na výstrahu / prišiel náhle medzi nás.
/ Buďme preto pripravení, / vykúpime múdro čas. /
Pán nás pozval, aj vás pozve, / moji drahí a milí, /
bdejme všetci, veď nevieme, / v ktorej to bude chvíli.

3. Idem s vierou a nádejou / pred tvár Otca večného,
/ spolieham sa na zásluhy, / milosť Syna Božieho. /
Verím, z Jeho láskavosti / čaká aj mňa spasenie, /
prijme ma tam, kde je radosť, / pokoj, Boha videnie.

138. Zamysli sa, ó, človeče

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Zamysli sa, ó, človeče,
ktorý žiješ v časnosti
prečo nepozdvihneš srdce
k stálej, večnej radosti?
Prečo iba po márnosti
túžiš sveta zradného,
nemáš v tejto smrteľnosti
k nebu Vodcu verného?

2. Ježiš je tvoj verný Vodca, / vedie v slávy neba
stan, / On je život náš i sudca, / ako Písmo vraví nám.
/ Preto chráň sa vytrvale / poblúdenia každého, /
kráčaj vždy po ceste pravej / povolania Božieho.

3. Umrieť musíš, nezabudni, / hoci chvíľu nepoznáš, /
nečakane keď sa splní / aj pri tebe Boží hlas, / a keď
raz do hrobu zložíš / svoje kosti v časnosti, / musíš
raz pred súdom Božím / zastať v zodpovednosti.

4. Kriste milý, iba Ty si / všetkých ľudí Spasiteľ, /
Priateľ duší najvernejší, / aj pri smrti Tešiteľ, / skloň
sa, Pane, ku každému, / k nám, čo v Teba veríme, /
pripoj k húfu nebeskému, / tam nech večne Tvoji
sme.

140. Hrob nie je väzením

1. Hrob nie je väzením,
bárs hrdé skloní hlavy.
Je vchodom a my ním
vojsť smieme pred trón slávy.

2. Hrob nie je väzením, / keď končí vinobranie. /
Mráz a chlad prostred zím. / Slza, čo z neba kanie.

3. Hrob nie je väzením / pre kríž a dvoje ramien. /

Dotykom anjelským / je odvalený kameň.

4.Hrob nie je väzením, / bárs hrdé skloní hlavy. /
Kristus je Víťaz, s Ním / vojsť smieme pred trón slávy.

141. Keď ťa zmorí žitia zhon

1.Keď ťa zmorí žitia zhon,
tu spočinieš napokon,
tu v zátiší sa utíši
boj a práca, stesk a ston,
tu spočinieš napokon.

2.Keď prepadneš smrti tmám, / Hospodin ťa chráni
sám, / bezmocného / ruka Jeho / sprevádza ťa k nebesám, / Hospodin ťa chráni sám.

3.Keď spočinie naša hrud', / Hospodine, Ty nás
vzbud' / z tmy hrobovej, / v sláve novej, / ráč nás k sebe privinúť, / Hospodine, Ty nás vzbud'!

142. Nad hriechom aj nad smrťou

mel. Dobrý boj som na svete

1.Nad hriechom aj nad smrťou zvíťazil si,
Pane, toto svetlo ožiari naše putovanie.
Zaženie tmu, hrobu tieň,
zlomí ostne pekla, Tvoja krv pre
spásy deň darmo nevytiekla.

2.V Tebe, živom Pánovi, / víťazná je nádej, / že pre
večnosť vzbudíš nás - / budeme žiť ďalej. / Aj keď telo smrteľné / zotlie v hrobe tmavom, / z
Tvojich rúk
nesmrteľné / vzíde s večnou slávou.

3.Vďaka Ti za víťazstvo, / za istotu spásy, / v ktorej
duša nádej má / uzrieť nebies krásy. / A tak cesta za
Tebou / nie je času stratou, / ani márnou námahou, /
ale cestou svätou.

143. Smieť žiť pre Krista

1.Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť,
ó, to je blaho, nad ktoré niet!
Hodno zaň trpieť, hodno bojovať,
ach, hodno cele opustiť svet!

2.Smieť žiť pre Krista, nieť hanu, strasť / smieť raz
čo víťaz vojsť v nebies vlasť. //: V korune slávy zastať pred Bohom / a žiť tam večne, ó, to je
slasť! :/

3. Smieť žiť pre Krista, kým trvá deň, / no, i keď žiaľny zapadol tieň, / /: vždy smieť Mu slúžiť
a neochabnúť, / tú milosť verným Boh dáva len: /

144. Rozlúčme sa, nezúfajme

mel. Za opatrovanie dobré

1. Rozlúčme sa, nezúfajme,
Pán aj v smrti s veriacim je,
a keď zhasne života plameň:
Kristus je náš život. Amen.

2. Amen. Nech sa pri nás stane / Tvoja vôľa, svätý Pane! Hoc je ťažký smrti kameň, / odvalil
ho Kristus.
Amen.

3. Prišiel človek, zas odchádza, / plač a bôľ ho odprevádza, / noc však premení sa na deň. /
Kristus zárukou je. Amen.

4. V tejto viere – nezúfajme! / Pánovi sa odovzdajme.
/ Smrť je spánok, smrť je sťa sen. / Pán nás z neho
vzbudí. Amen.

145. K Tebe, ó, Bože môj

1. K Tebe, ó, Bože môj, bližšie v Tvoj
stan! Aj keď ma kríž tlačí,
zriem k nebesám. Predsa rty
vo speve, Bože môj, len k Tebe,
Bože môj, len k Tebe, bližšie k Tebe.

2. Keď slnko pútnikom / zapadne v diaľ, / nad hlavou
noc – lôžkom / pár tvrdých skál, / i vo sna objeme, /
Bože môj, len k Tebe, / Bože môj, len k Tebe, /
bližšie k Tebe.

3. Vtedy zjav – púť moju / v stupňoch sláve, / že všetko, čos' mi dal - / z lásky dané, / anjelský
chór, že
mne / sprievodcom ku Tebe, / sprievodcom ku Tebe,
/ bližšie k Tebe.

4. Tak myseľ v modlitbe / mytá, čistá, / z tvrdých skál
trápenia / Bethel schystá, / v súžení dospeje, / Bože
môj, ku Tebe, / Bože môj, ku Tebe, / bližšie k Tebe.

5. A keď raz na krídlach / v radosti deň, / zabudnúť
svet celý / výš sa vznesiem, / aj vtedy pri speve, / Bo-
že môj, len k Tebe, / Bože môj, len k Tebe, / bližšie
k Tebe.

146. Kto za pravdu horí

1. Kto za pravdu horí
v svätej obeti,
kto za ľudstva práva
život posväti,
kto nad krivdou biednych
slzu vyroní: Tomu moja
pieseň slávou zazvoní.

2. Kto stojí v slove, čo priam zhŕkne svet, / komu
nad statočnosť venca v svete niet, / /: koho dar nezvedie, hrozba neskloní: / Tomu moja pieseň
slávou
zazvoní. :/

3. Pán Boh šľachetnosti nebo vystavil, / večné On pre
podlosť peklo podpálil, / /: kto ctí pravdy božskej
božské zákony: / Tomu moja pieseň slávou zazvoní. :/

147. Už toto telo kryje zem

mel. Rozlúčme sa s týmto telom

1. Už toto telo kryje zem,
my všetci pevne verme len,
že hoc sa stráca ako tieň,
Pán Boh ho vzkriesi v súdny deň.

2. Už pred Bohom je duša tá / a z lásky Jeho žije tam,
/ zo smrti, hriechu, všetkých vín / ju vykúpil sám Boží Syn.

3. Tam skončí každý smútok, bôľ, / len časný tu na
zemi bol. / Kto za Kristom šiel životom, / žiť bude na
veky pri Ňom.

4. Nuž, rozlúčme sa s telom tým, / nech Pán života
vždy je s ním, / a doložme náš vrúcny hlas: / tak, Pane Kriste, spas aj nás.

5. Tú nádej dal nám Kristus Pán, / čo prýšti z Jeho
svätých rán, / On z večnej smrti vyrval nás, / za to
Mu vd'aka v každý čas!

148. Idem už do hrobu

1. Idem už do hrobu
smutného, tmavého,
tam budem spočívať
až do dňa súdneho.

2.Odkladám žiaľ i stesk, / pozemskej krásy lesk, / pokoj a klud hľadám, / zmierenie si žiadam.

3.Života končí beh, / vidím už spásy breh, / Ježiš ma víta tam, / na Neho pozerám.

4.Tento svet opúšťam, / Krista sa nespúšťam. / Mesiaca, slnka jas / zastrel mi smrti mráz.

5.Lúčim sa s milými / priateľmi, známymi: / Pán Boh vás požehnaj, / vytrvať v dobrom daj!

149. Keď slnka jas a svetlo hviezd

1.Keď slnka jas a svetlo hviezd
hasne nám, hasne nám,
milé je vtedy ducha vzniesť
k nebesám, k nebesám,
kde temná noc už nebýva,
jasný deň tam sa rozlieva, tá
hviezda večne žiarivá,
Ježiš sám, Ježiš sám.

2.Keď vzmáha hriech sa vôkol nás, / lešť a klam, lešť
a klam, / duch vzlietne ako na krídlach / k nebesám,
k nebesám, / kde vanie pokoj po boji, / kde všetky
búrky spokojí / i všetky rany zahojí / Ježiš sám, Ježiš
sám.

3.Keď priateľ dáva posledné / zbohom nám, zbohom
nám, / náš duch pohliada nádejne / k nebesám, k nebesám, / kde zatíchnu už každý vzdych /
na spásy brehoch nebeských, / tam stiera slzy plačúcich / Ježiš
sám, Ježiš sám.

150. Zbohom buďte, všetci

1.Zbohom buďte, všetci moji milí,
čo ste tu so mnou v láske žili.
Svoju smrť vždy na pamäti majte
a Boha večného sa bojte!
Na svete večne nedá sa dlieť,
každý človek musí predsa umrieť,
Pánu vydať zo života počet.

2.Milosrdný Otče, vrúčne žiadam: / Ku mne sa nehodnému priznaj, / z hriechov svojich
úprimne sa kajám, / odpusť a milosť svoju mi daj! / Pred Božím
prísny súdom mám stáť, / Ty však, Kriste, s láskou
na mňa pohľad, / do radosti večnej ráč ma prijateľ.

151. Zostaň so mnou, Pane milý

1. Zostaň so mnou, Pane milý,
na zem závoj čierny padá,
k večeru sa deň nachýlil,
odpočinok pútnik hľadá.

2. Mne tieň v dušu často sadá, / slnca zlatý lúč keď
chladne, / preto Teba, Pane, žiada, / prv než srdce
v hrudi zvädne.

3. Zostaň so mnou v každom boji, / vyslyš v kríži bôľne vzdychy, / Tvojom túžim po pokoji, /
Baránok si
Boží tichý.

4. Dušu často smútok tiesni, / pochybnosť ju súži,
morí; / vtedy volá v tichej piesni, / pred Tebou sa
zbožne korí.

5. Zostaň potom so mnou, Pane, / do hrobu keď ľahnú údy, / verím, telo znovu vstane, / Tvoja
moc ho
z prachu vzbudí.

152. Verím to pevne

1. Verím to pevne, verím z celej
duše, že ducha môjho
ani smrť nezmôže, zhorí zem,
slnko raz prestane svietiť,
ja však budem žiť.

2. Moc Božia vo mne, duch som z Ducha Jeho, / žijem v Ňom z lásky Otca nebeského. / Kto
nás rozlúči? V Kristu mám bezpečný / svoj život večný.

3. Div Božej lásky najmilostivejší! / Človek je málo od anjela menší, / z prachu stvorený,
určený pre večnosť / a nesmrteľnosť.

4. Nuž, hore srdce, časný zeme občan, / host' si na
zemi, duchom však nebešťan! / Pamätaj na to, že
si povolaný / do večnej slávy.

5. Nech ťa nezvedie hriech a márnosť jeho, / vedz,
v Kristu máš dar života večného, / tak dosvedčuj
sa v skutkoch pobožnosti, / viery, svätosti!

153. Rozlúčme sa s týmto telom

1. Rozlúčme sa s týmto telom,
pochovajme ho s pokojom
v pevnej nádeji vzkriesenia
a večného oslávenia.

2.Ukladá sa porušené, / vstane telo oslávené, / pochová sa smrteľné, / Boh ho vzkriesi nesmrteľné.

3.Zo zeme je, naspäť ide, / raz duchovné odtiaľ vyjde, / keď zaznie trúba anjela / a Syn Boží mocne zvolá:

4.Vstaňte, mŕtvi, poďte k súdu, / kde skutky odkryté budú; / vy, ktorí ste boli verní, / vy budete oslávení.

5.Kriste, Tvoje umučenie / nech nám slúži na spasenie, / odvaľ z nášho hrobu kameň, / daj s Tebou byť večne. Amen.

154. Hojže, Bože, jak to bolí

1.Hojže, Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí
po tom šírom sveta poli
na chlebovej postati;
každý svojou pošiel stranou
hnaný žitia nevôľou,
v osamelých sa havranov
zmenil krdel' sokolov.

2.Hojže, Bože, jak to morí, / keď žitie už uchodí /
a kajúcou dušou horí / peklo, hriechy a škody: / Kto
mi vráti zašlé doby, / čo ich mladosť zmárnila? / Kto
sa vráti, keď na hroby / hodinka zazvonila?

3.Hojže, Bože, Bože drahý, / ber len – veď čože stratím? / Na ten svet som prišiel nahý / a
 nahý sa navrátim, / len sa potom neuchyľuj, / buď ostatnou útechou,
 / omilosť, Bože, omilosť, / keď ostanem sám s Tebou.

155. Vzkriesenie čakáme

1.Vzkriesenie čakáme, vzkriesenie čakáme tohto, tohto tela, lebo veríme, veríme, že raz
istotne Boha uzrieme: Kriste náš,
zachráň nás, nech večne nezhygnieme!

2.Do zeme kladie sa, / do zeme kladie sa / len telo, /
len telo, duch však k Bohu vznesie sa, vznesie sa, /
kde už nielo nijakých bolestí: / Utiš sa, poteš sa, / tam
budeš žiť v radosť!

3.Za nimi pôjdeme, / za nimi pôjdeme, / s nimi však,
 / s nimi však z hrobov svojich vstaneme vstaneme, /
keď anjel zvolá: Vstaňte zo zeme! / Kriste náš, prijmi
nás / tam, kde s Otcom prebývaš!

4.Udeľ nám milosti, / udeľ nám milosti, / nebeskej, /
nebeskej neskonalej radosť, radosť / po tejto časnej

mnohej žalosti. / Si náš Pán, skloň sa k nám, / večný život daruj nám!

Pohrebné antifóny

01. Blahoslavení sú všetci, ktorí v Pán umierajú.
Oni od svojich prác odpočívajú.
02. Blahoslavení čistého srdca.
Lebo oni Boha uvidia.
03. Nikto z nás nežije seba a nik seba neumiera.
Lebo či žijeme, či umierame, Pánovi sme.
04. My tu nemáme trvalé miesto.
Ale hľadáme ono budúce.
05. Kristus pozýva: Poďte ku mne všetci,
ktorí sa namáhate a ste preťažení.
Ja vám dám odpočinutie, sľubuje nám náš Pán.
06. Uvaľ na Hospodina svoju cestu a dúfaj v Neho.
Utiš sa pred Hospodinom a očakávaj na Neho.
07. Nech sa vám srdce nestrachuje, verte v Boha
a verte vo mňa.
V dome môjho Otca je mnoho príbytkov,
sľubuje nám náš Pán.
08. Blahoslavení sú žalostiaci, vraví Kristus Pán.
Lebo oni potešenia dôjdu.
09. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho
jednorodného Syna dal.
Aby nezahynul, ale večný život mal každý,
kto verí v Neho.
10. Hospodine, uč nás tak počítat' dni života,
aby sme múdre srdce získali.
Zmiluj sa, Bože, nad svojimi sluhami.
11. Dovoľte dieťkam prichádzať ku mne
a nebráňte im, vraví Kristus Pán.
Lebo takých je kráľovstvo nebeské.
12. Hospodin dal, Hospodin vzal.
Nech je požehnané meno Hospodinovo.
13. Pokorte sa pod mocnú ruku Božiu.
Aby vás časom povýšil.
14. Ak sa neobrátite a nebudete ako dieťky,
nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského.
Kto sa teda pokorí ako dieťa,
je najväčší v kráľovstve nebeskom.
15. Každé telo je tráva
a všetka jeho nádhera s' a poľný kvet.
Usychá tráva, vädne kvet,
ale slovo nášho Boha zostáva naveky.
16. Ajhľa, na piade si mi vymeral dni,
a čas môjho života je ako nič pred Tebou.

- Len ako márnosť stojí tu každý človek.
17. Pamätaj na svojho Stvoriteľa
v dňoch svojej mladosti.
Prv, ako prídu dni, o ktorých povieš:
nemám v nich záľubu.
18. Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi,
aby videli vaše dobré skutky.
A velebili nášho Otca ktorý je v nebesiach.
19. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa,
lebo som krotký a pokorný v srdci.
A nájdete si odpočinutie duší, hovorí Kristus Pán.
20. Ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi,
toho vyznám aj ja pred svojim Otcom.
Ktorý je v nebesiach, hovorí Kristus Pán.
21. Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého.
Nech vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma, hovorí
Kristus Pán.
22. Prach sa navráti do zeme, ako bol prv.
Ale duch sa vráti k Bohu, ktorý ho dal.
23. Ja som cesta i pravda i život, vraví Kristus Pán.
Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze Neho.
24. Neopustím vás ako siroty, ale prídem k vám.
Pretože ja žijem, aj vy budete žiť, vraví Kristus Pán.
25. Pohltená bude smrť naveky, sľubuje Duch Boží.
A Pán, Hospodin, zotrie slzy z každej tváre.
26. Ako keď matka teší niekoho, budem vás tešiť, vraví
Hospodin.
Keď to uvidíte, radovať sa vám bude srdce.
27. V obrátení a upokojení bude vaša záchrana.
V utíšení a dôvere bude naša sila.
28. K Tebe sa utiekam, Hospodine, Ty si mi skalou a
mojím hradom.
Ty si mi nádejou, Hospodine, na Teba sa spolieham
od života matky.
29. Teraz prepúšťáš, Pane, svojho služobníka (svoju služobnicu)
v pokoji.
Lebo moje oči videli Tvoje spasenie.
30. Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval.
Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá
v onen deň Pán.
31. Boh mi je skalou srdca a mojím údelom.
Aj keď mi hynie telo i srdce.
32. Dost' už teraz, Hospodine, vezmi si môj život.
Lebo lepšie mi je zomrieť, ako žiť.
33. Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom,
prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha.
Ponesú ovocie i v šedinách, aby zvestovali,
že priamy je Hospodin.
34. A teraz na čo očakávať, Pane?
K Tebe sa nesie moja nádej.

35. Túžim už umrieť a byť s Kristom.
Lebo mne žiť je Kristus a umrieť zisk.
36. Mladý som bol a zostarel som, Hospodine.
Ale spravodlivého nevidel som opusteného.
37. Nezavrhni ma v čase staroby, keď mi sila mizne,
Ty ma neopušť.
Ó, Bože, nevzdáľuj sa odo mňa, Bože môj, ponáhľaj
sa mi na pomoc.
38. Vieme, že keď sa stánok nášho pozemského
príbytku aj zborí, máme dom od Boha.
Príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach.
39. Cez mnohé súženia musíme vojsť do kráľovstva nebeského.
Preto budme dobrej mysle a zotrvejme vo viere.
40. Utrpenia terajšej doby nie sú rovné budúcej sláve.
Ktorá sa má zjaviť na nás.
41. Milujúcim Boha všetky veci slúžia na dobro.
Tým, ktorí sú povolání podľa rady Božej.
42. Blahoslavený muž, ktorý vytrvá v pokúšaní.
Lebo keď sa dosvedčil, prijme veniec života.
43. Nebojme sa toho, čo máme trpieť.
Budme verní až do smrti a Pán nám dá veniec života.
44. Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúšeného srdca.
A pomáha tým, čo sú ubitého ducha.
45. Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne?
Očakávaj na Boha, lebo ešte ďakovať budeš Jemu,
spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu.
46. Mnoho bied má spravodlivý.
Ale zo všetkých ho vytrhuje Hospodin.
47. Nepohrdaj výchovou Všemohúceho.
Lebo On raní, On aj obväzuje, On udiera, Jeho ruky aj
liečia.
48. Boh je verný, On nedopustí, aby ste boli pokúšaní nad
možnosť.
Ale s pokúšením spôsobí aj vyslobodenie.
49. Kto nás odlúči od lásky Kristovej?
Nás neodlúči ani súženie ani úzkosť, smrť ani život.
50. Boh bude prebývať s nami.
On zotrie každú slzu z očí a smrti už viac nebude.
51. Len v Bohu utíši sa moja duša, od Neho pochádza
moja spása.
Dúfajte v Neho, ľudia, v každý čas, vylievajte si pred
Ním srdce.
52. Milujem Hospodina, lebo počuje hlas môjho súženia.
Milostivý je Hospodin a spravodlivý, náš Boh sa zľutováva.
53. Ó, Hospodine, netrestaj ma v svojom hneve.
Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.
54. Bdejte, lebo neviete, kedy príde čas.
Pokánie čiňme a verme v evanjelium.
55. Neviete, čo bude zajtra s vašim životom.
Dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým.

56. Sotva krok je medzi mnou a smrťou.
Ale Ty, Hospodine, nevzďaľuj sa! Ty sila si moja.
57. Napomínajte sa navzájom, dokiaľ sa hovorí: dnes.
Aby sa nikomu z vás nezatvrdilo srdce pre mámenie hriechu.
58. Nič nás nemôže odlúčiť od lásky Božej.
Ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.
59. Hospodin milosrdný je a ľútostivý, bohatý je v milosti.
Veď On vie, ako sme utvorení, a v pamäti má, že sme prach.
60. Chodte vo svetle, aby vás neprikvačila tma.
Verme v svetlo, aby sme boli deti svetla.
61. Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti.
Skry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje viny.
62. Ak budeš počítat' neprávosti, Hospodine,
Pane, kto obstojí?
U Teba je však odpustenie, preto na Teba očakávam.
63. Ja som vzkriesenie a život, vraví Kristus Pán.
Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrel.
64. Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.
A nakoniec sa postaví nad prachom.
65. Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal.
Aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.